

EDUSKUNNAN VASTAUS 25/2010 vp

Hallituksen esitys valmisteverotuslaiksi ja laiksi Ahvenanmaan maakuntaa koskevista poikkeuksista arvonlisävero- ja valmisteverolainsäädäntöön annetun lain 27 §:n muuttamisesta

Asia

Hallitus on vuoden 2009 valtiopäivillä antanut eduskunnalle esityksensä valmisteverotuslaiksi ja laiksi Ahvenanmaan maakuntaa koskevista poikkeuksista arvonlisävero- ja valmisteverolainsäädäntöön annetun lain 27 §:n muuttamisesta (HE 263/2009 vp).

Valiokuntakäsittely

Valtiovarainvaliokunta on antanut asiasta mietinnön (VaVM 10/2010 vp).

Päätös

Nyt koolla oleva eduskunta on hyväksynyt seuraavat lait:

Valmisteverotuslaki

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Soveltamisala

Valmisteveroja suoritetaan valtiolle sen mukaan kuin tässä laissa säädetään.

Tätä lakia sovelletaan kannettaessa valmisteveroa energiatuotteista, sähköstä, alkoholista, alkoholijuomista ja valmistetusta tupakasta, jollei asianomaisessa valmisteverolaissa toisin säädetä.

Tätä lakia sovelletaan, sen mukaan kuin asianomaisessa valmisteverolaissa säädetään, kannettaessa valmisteveroa myös muista kuin 2 momentissa mainituista tuotteista.

Valmisteveron alaisten tuotteiden veron määräämisen perusteista ja veron määrästä säädetään asianomaisessa valmisteverolaissa.

Ahvenanmaan maakuntaa koskevista poikkeuksista tämän lain säännöksiin säädetään Ahvenanmaan maakuntaa koskevista poikkeuksista arvonlisävero- ja valmisteverolainsäädäntöön annetussa laissa (1266/1996).

2 §

Alueellinen soveltamisala

Valmisteveron alaisia ovat ne 1 §:ssä tarkoitettut tuotteet, jotka Suomessa valmistetaan tai vastaanotetaan toisesta jäsenvaltiosta tai tuodaan Suomeen unionin ulkopuolelta.

3 §

Tullilainsäädännön soveltaminen

Jos tuotteita tuodaan unionin ulkopuolelta, eikä niitä aseteta välittömästi niiden maahan-tuonnin jälkeen väliaikaisen verottomuuden jär-jestelmään, verotuksen toimittamiseen ja muuhun menettelyyn sovelletaan, jos tässä lais-sa tai asianomaisessa valmisteverolaissa ei erik-seen toisin säädetä, soveltuvin osin, mitä tullista säädetään tai määrätään. Valmistevero on kui-tenkin aina suoritettava ennen kuin valmistever-on alaiset tuotteet luovutetaan vapaaseen liik-keeseen.

Mitä 1 momentissa säädetään, ei kuitenkaan sovelleta, jos verovelvollinen on tullilaissa (1466/1994) tarkoitettu rekisteröity asiakas.

Tuotteiden saapumista unionin tullialueelle koskevista unionin tullisäännöksissä säädettyjä muodollisuuksia sovelletaan soveltuvin osin valmisteveron alaisten tuotteiden saapumiseen unioniin kolmansilta alueilta.

Tuotteiden poistumista unionin tullialueelta koskevista unionin tullisäännöksissä säädettyjä muodollisuuksia sovelletaan soveltuvin osin valmisteveron alaisten tuotteiden poistumiseen unionista kolmansille alueille.

4 §

Toimivaltainen viranomainen

Tullilaitos vastaa valmisteverotuksen toimit-tamisesta, valvonnasta ja muista tässä laissa tai asianomaisessa valmisteverolaissa säädettyistä viranomaistehtävistä. Tullihallitus antaa mää-räykset tullilaitoksen sisäisestä toimivallasta ja tehtävien jaosta.

Tulliviranomaisen toimivaltuuksiin ja toi-menpiteisiin sovelletaan, mitä tullilaissa sääde-tään, jollei tässä laissa toisin säädetä.

5 §

Maantieteelliset määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

1) *unionilla ja unionin alueella* Euroopan unionin jäsenvaltioiden alueita;

2) *kolmannella alueella* Kanariansaaria, Ranskan merentakaisia departementteja, Ahvenanmaan maakuntaa, Kanaalisaaria, Hel-golandin saarta, Büsingenin aluetta, Ceutaa, Melillaa, Livignoa, Campione d'Italiaa ja Luga-nonjärven Italialle kuuluvia vesialueita;

3) *jäsenvaltiolla ja jäsenvaltion alueella* unionin jäsenvaltion aluetta, johon sovelletaan unionin lainsäädäntöä, lukuun ottamatta kol-mansia alueita;

4) *Suomella* unionin lainsäädännön mukaista Suomen aluetta mukaan lukien Ahvenanmaan maakunta;

5) *kolmannella maalla* valtiota tai aluetta, jo-hon ei sovelleta Euroopan unionin perustamis-sopimuksia, ei kuitenkaan Monacon ruhtinas-kuntaa, San Marinoa, Yhdistyneen kuningaskun-nan suvereniteettiin kuuluvia Akrotirin ja Dhe-kelian tukikohta-alueita eikä Mansaarta; valmisteveron alaisten tuotteiden siirtoja, joi-den lähtö- tai määräpaikka on:

a) Monacon ruhtinaskunta, on kohdeltava siir-toina, joiden lähtö- tai määräpaikka on Ranska;

b) San Marino, on kohdeltava siirtolina, joi-den lähtö- tai määräpaikka on Italia;

c) Yhdistyneen kuningaskunnan suvereniteet-tiin kuuluvat Akrotirin ja Dhekelian tukikohta-alueet, on kohdeltava siirtolina, joiden lähtö- tai määräpaikka on Kypros;

d) Mansaari, on kohdeltava siirtolina, joiden lähtö- tai määräpaikka on Yhdistynyt kuningas-kunta;

e) Jungholz ja Mittelberg (Kleines Walser-tal), on kohdeltava siirtolina, joiden lähtö- tai määräpaikka on Saksa.

6 §

Muut määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

1) *tullikoodexilla* yhteisön tullikoodexista annettua neuvoston asetusta (ETY) N:o 2913/92;

2) *tullikoodexin soveltamisasetuksella* tietyistä yhteisön tullikoodexista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä annettua komission asetusta (ETY) N:o 2454/93;

3) *tullisuspensiomenettelyllä tai -järjestelmällä* jotakin tullikoodexissa säädettyä unionin tullialueelle tuotavia muita kuin unionitavaroita koskevaa tullivalvontaa, väliaikaista varastointia, vapaa-alueita tai vapaavarastoja koskevaa erityismenettelyä tai tullikoodexin 84 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua menettelyä;

4) *väliaikaisen verottomuuden järjestelmällä* järjestelmää, jota sovelletaan valmisteveron alaisten tuotteiden valmistukseen, jalostukseen, hallussapitoon tai siirtoon unionin alueella tai kolmannen maan tai alueen kautta väliaikaisesti valmisteverottomina, ei kuitenkaan tuotteisiin, joihin sovelletaan tullisuspensiomenettelyä tai -järjestelmää;

5) *verottomalla varastolla* paikkaa, jossa valtuutettu varastonpitäjä ansiotoiminnassaan valmistaa, jalostaa, pitää hallussaan tai vastaanottaa taikka josta se lähettää valmisteveron alaisia tuotteita väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä verottoman varaston sijaintipaikan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten vahvistamin edellytyksin;

6) *valtuutetulla varastonpitäjällä* luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, jonka jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ovat valtuuttaneet ansiotoiminnassaan verottomassa varastossa valmistamaan, jalostamaan, pitämään hallussaan, vastaanottamaan tai sieltä lähettämään valmisteveron alaisia tuotteita väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä;

7) *rekisteröidyllä vastaanottajalla* sellaista luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, jolle määräjäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ovat vahvistamiensa edellytysten mukaisesti

myöntäneet luvan ansiotoiminnassaan vastaanottaa valmisteveron alaisia tuotteita toisesta jäsenvaltiosta tai Suomessa sijaitsevasta tuontipaikasta väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä;

8) *väliaikaisesti rekisteröidyllä vastaanottajalla* sellaista luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, jolle määräjäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ovat vahvistamiensa edellytysten mukaisesti myöntäneet oikeuden ansiotoiminnassaan vastaanottaa tietyn määrän valmisteveron alaisia tuotteita, tietyltä lähettäjältä, tietynä ajankohtana toisesta jäsenvaltiosta tai Suomessa sijaitsevasta tuontipaikasta väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä;

9) *rekisteröidyllä lähettäjällä* sellaista luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, jolle tuontijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ovat vahvistamiensa edellytysten mukaisesti myöntäneet luvan ansiotoiminnassaan lähettää valmisteveron alaisia tuotteita väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä tullikoodexissa tarkoitettun vapaaseen liikkeeseen luovutuksen jälkeen;

10) *tietokoneistetulla järjestelmällä* valmisteveron alaisten tuotteiden liikkumisen ja valvonnan tietokoneistamisesta tehdyn Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen 1152/2003/EY 1 artiklassa tarkoitettua tietokoneistettua järjestelmää, jonka tarkoituksena on hallinnollisen saateasiakirjan sähköinen siirtäminen ja valvonnan parantaminen;

11) *etämyynnillä* myyntiä, jossa Suomeen sijoittautunut muu kuin valtuutettu varastonpitäjä tai rekisteröity vastaanottaja tai väliaikaisesti rekisteröity vastaanottaja, joka ei harjoita itsenäistä taloudellista toimintaa, on ostanut toisesta jäsenvaltiosta kulutukseen luovutettuja valmisteveron alaisia tuotteita, jotka etämyyjä tai joku tämän puolesta suoraan tai välillisesti lähettää tai kuljettaa Suomeen;

12) *etämyyjällä* myyjää, joka myy tuotteita Suomeen 11 kohdan mukaisesti;

13) *veroedustajalla* sellaista Suomeen sijoittautunutta henkilöä, jonka etämyyjä on nimenyt ja jonka tulliviranomainen on hyväksynyt

suorittamaan valmisteverot etämyyjän puolesta Suomessa vastaanotetuista tuotteista;

14) *hallussapidolla kaupallisessa tarkoituksessa* sitä, että henkilö, joka on muu kuin yksityishenkilö, pitää hallussaan valmisteveron alaisia tuotteita tai sitä, että yksityishenkilö pitää kyseisiä tuotteita hallussaan ja kuljettaa niitä muuta kuin omaa käyttöönsä varten 72 §:n mukaisesti;

15) *valmisteveron alaisten tuotteiden tuonnilla* valmisteveron alaisten tuotteiden saapumista unionin alueelle, paitsi jos tuotteet on asetettu niiden unionin alueelle saapumisen yhteydessä tullisuspensiomenettelyyn tai -järjestelmään, sekä niiden poistumista tullisuspensiomenetelystä tai -järjestelmästä;

16) *suoralla luovutuksella* valmisteveron alaisten tuotteiden vastaanottamista muualla kuin valtuutetun varastonpitäjän verottomassa varastossa tai rekisteröidyn vastaanottajan vastaanottopaikassa;

17) *verokaudella* kalenterikuukautta;

18) *verokausi-ilmoittajalla* valtuutettua varastonpitäjää, rekisteröityä vastaanottajaa, veredustajaa sekä niitä verovelvollisia, joihin asianomaisen valmisteverolain tai muun lain mukaan sovelletaan rekisteröityä elinkeinonharjoittajaa koskevia säännöksiä;

19) *tuontipaikalla* paikkaa, jossa tavarat ovat silloin, kun ne luovutetaan vapaaseen liikkeesseen tullikoodeksin 79 artiklan mukaisesti;

20) *vientipaikalla* paikkaa, jossa valmisteveron alaiset tuotteet poistuvat unionin alueelta;

21) *vientijäsenvaltiolla* jäsenvaltiota, jossa vienti-ilmoitus annetaan tullikoodeksin 161 artiklan 5 kohdan mukaisesti;

22) *valmisteverotusdirektiivin soveltamisasetuksella* neuvoston direktiivin 2008/118/EY täytäntöön panemisesta valmisteveron alaisten tavaroiden väliaikaisesti verottomia siirtoja koskevien tietokoneistettujen menettelyjen osalta annettua komission asetusta (EY) N:o 684/2009;

23) *yhdenmukaistetun valmisteveron alaisilla tuotteilla* valmisteverotusdirektiivin soveltamisasetuksen liitteen 2 kohdassa 11 mainittuja tuotteita.

2 luku

Verovelvollisuus

7 §

Veron suorittamisvelvollisuus

Veron suorittamisvelvollisuus syntyy, kun valmisteveron alainen tuote luovutetaan kulutukseen Suomessa, jollei tässä laissa tai asianomaisessa valmisteverolaissa muuta säädetä.

8 §

Kulutukseen luovutus

Kulutukseen luovutuksella tarkoitetaan:

1) valmisteveron alaisten tuotteiden poistumista, sääntöjenvastainen poistaminen mukaan lukien, väliaikaisen verottomuuden järjestelmästä;

2) valmisteveron alaisten tuotteiden hallussapitoa väliaikaisen verottomuuden järjestelmän ulkopuolella, jos valmisteveroa ei ole suoritettu tämän lain tai asianomaisen valmisteverolain nojalla;

3) valmisteveron alaisten tuotteiden valmistusta tai jalostusta väliaikaisen verottomuuden järjestelmän ulkopuolella;

4) valmisteveron alaisten tuotteiden tuontia, sääntöjenvastainen tuonti mukaan lukien, Suomen unionin ulkopuolelta, paitsi jos tuotteet asetetaan välittömästi maahantuonnin tapahduttua väliaikaisen verottomuuden järjestelmään;

5) sitä, että rekisteröity vastaanottaja, väliaikaisesti rekisteröity vastaanottaja tai 18 §:ssä tarkoitettu henkilö vastaanottaa tuotteita;

6) sitä, että tuotteita vastaanotetaan suorassa luovutuksessa;

7) sitä, että verottomassa varastossa todetaan tuotteiden selvittämätöntä kulutusta;

8) sitä, että valmisteveron alaisia tuotteita otetaan omaan käyttöön verottomassa varastossa.

9 §

Tuotteiden tuhoutuminen väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä

Kulutukseen luovutuksena ei pidetä tuotteiden täydellistä tuhoutumista tai lopullista menettämistä, joka on tapahtunut väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä tuotteiden luonteesta johtuvan syyn, kuten vanhentumisen, haihtumisen tai näihin verrattavan tuotteen ominaisuuksiin liittyvän syyn vuoksi, ylivoimaisen esteen tai ennalta arvaamattoman tapahtuman, kuten tulipalon, rikkoutumisen tai vastaavan muun tapahtuman, seurauksena. Tuotteita pidetään täydellisesti tuhoutuneina tai lopullisesti menetettyinä, jos niitä ei ole enää mahdollista käyttää valmisteveron alaisina tuotteina.

Tuotteiden täydellinen tuhoutuminen tai lopullinen menettäminen on näytettävä toteen sen jäsenvaltion toimivaltaisista viranomaisista tyydyttävällä tavalla, jossa tuotteet tuhoutuivat tai menetettiin. Jos ei ole mahdollista määrittää, missä tuhoutuminen tai menettäminen tapahtui, se on näytettävä toteen sen jäsenvaltion toimivaltaisista viranomaisista tyydyttävällä tavalla, jossa se havaittiin. Jos tuotteet tuhoutuvat tai menetetään Suomessa tai se havaitaan Suomessa, se on näytettävä toteen tulliviranomaista tyydyttävällä tavalla.

10 §

Tuotteiden hävittäminen

Kulutukseen luovutuksena ei pidetä väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä olevien valmisteveron alaisten tuotteiden hävittämistä, jos se on tapahtunut tulliviranomaisen luvalla. Edellytyksenä on lisäksi, että hävittäminen tapahtuu tulliviranomaisen valvonnassa tai muutoin hyväksyttävällä tavalla.

11 §

Sääntöjenvastainen menettely väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä

Jos valmisteveron alaisia tuotteita väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä siirrettäessä on Suomessa tapahtunut sääntöjenvastaisuus, joka on johtanut tuotteiden poistumiseen väliaikaisen verottomuuden järjestelmästä, tuotteet katsotaan luovutetuiksi kulutukseen Suomessa.

Jos valmisteveron alaisia tuotteita väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä siirrettäessä on Suomessa havaittu sääntöjenvastaisuus, joka on johtanut tuotteiden poistumiseen väliaikaisen verottomuuden järjestelmästä ja jos ei ole mahdollista määrittää, missä sääntöjenvastaisuus tapahtui, kulutukseen luovutuksen katsotaan tapahtuneen Suomessa sinä ajankohtana, jona sääntöjenvastaisuus havaittiin.

Edellä 1 ja 2 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa tulliviranomaisen on ilmoitettava asiasta lähtöjäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille.

Jos Suomesta väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä lähetetyt tuotteet eivät ole saapuneet määräpaikkaansa eikä siirron aikana ole havaittu sääntöjenvastaisuutta, joka olisi johtanut tuotteiden poistumiseen tästä järjestelmästä, tuotteet katsotaan luovutetun kulutukseen Suomessa silloin, kun siirto alkoi, jollei neljän kuukauden kuluessa siirron alkamisesta osoiteta, että siirto on päättynyt, tai osoiteta paikkaa, jossa sääntöjenvastaisuus on tapahtunut.

Jos tuotteita on lähetetty Suomesta väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä, eivätkä ne ole saapuneet määräpaikkaansa ja jos vakuudenantaja ei ole tiennyt tai ei ole voinut tietää, että tuotteet eivät ole saapuneet määräpaikkaan, hän voi 30 päivän kuluessa siitä, kun tulliviranomaiset toimittivat hänelle tästä tiedon, osoittaa siirron päättäneen tai osoittaa paikan, jossa sääntöjenvastaisuus tapahtui.

Jos 2 tai 4 momentissa tarkoitetuissa tilanteissa saadaan kolmen vuoden kuluessa siirron alkamispäivästä selville, että tuotteiden kulutukseen luovutukseen johtanut säännönvastaisuus tapahtui muussa jäsenvaltiossa, tulliviranomainen

palauttaa Suomessa kannetut valmisteverot sen jälkeen, kun on esitetty todiste siitä, että valmisteverot on kannettu siinä jäsenvaltiossa, jossa kulutukseen luovutus tapahtui.

Jos tuotteista on kannettu valmisteverot toisessa jäsenvaltiossa, mutta kolmen vuoden kuluessa siirron alkamispäivästä saadaan selville, että tuotteiden kulutukseen luovutukseen johtanut sääntöjenvastaisuus tapahtui Suomessa, on tulliviranomaisen ilmoitettava asiasta tuotteista valmisteverot kantaneen jäsenvaltion viranomaisille.

Sääntöjenvastaisuudella tarkoitetaan tässä pykälässä sellaista tilannetta, joka syntyy väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä olevien valmisteveron alaisten tuotteiden siirron aikana ja jonka johdosta kyseisten tuotteiden siirto tai sen osa ei ole päättynyt 57 §:n mukaisesti, lukuun ottamatta 9 §:ssä tarkoitettua täydellistä tuhoutumista tai lopullista menettämistä.

12 §

Verovelvolliset

Valmisteverovelvollinen on:

1) valtuutettu varastonpitäjä, rekisteröity vastaanottaja, väliaikaisesti rekisteröity vastaanottaja tai muu henkilö, joka poistaa tai jonka puolesta valmisteveron alaiset tuotteet poistetaan väliaikaisen verottomuuden järjestelmästä;

2) valtuutettu varastonpitäjä, jonka verottomassa varastossa on todettu tuotteiden selvittämättömä kulutusta tai jonka verottomassa varastossa valmisteveron alaiset tuotteet on otettu omaan käyttöön tai jonka verottomasta varastosta tuotteet on poistettu sääntöjenvastaisesti, ja sellainen muu henkilö, joka on osallistunut tällaiseen omaan käyttöön ottamiseen tai säännönvastaiseen poistamiseen;

3) valtuutettu varastonpitäjä, rekisteröity lähettäjä tai se, joka antoi tai jonka piti antaa tuotteiden siirtoa koskeva vakuus, tai se, joka osallistui tuotteiden sääntöjen vastaiseen poistamiseen väliaikaisen verottomuuden järjestelmästä ja joka tiesi tai jonka olisi kohtuudella pitänyt tietää poistamisen sääntöjenvastaisuudesta, jos valmisteveron alaisten tuotteiden siirrossa väli-

aikaisen verottomuuden järjestelmässä on tapahtunut 11 §:n 1, 2 tai 4 momentissa tarkoitettu sääntöjenvastaisuus;

4) se, joka pitää hallussaan sellaisia valmisteveron alaisia tuotteita, joista ei ole valmisteveroja suoritettu Suomessa, tai osallistuu tällaisten tuotteiden hallussapitoon väliaikaisen verottomuuden järjestelmän ulkopuolella;

5) se, joka valmistaa tai jalostaa muualla kuin verottomassa varastossa valmisteveron alaisia tuotteita tai osallistuu valmistamiseen tai jalostamiseen;

6) se, joka antaa ilmoituksen ja se, jonka puolesta tuotteista annetaan ilmoitus valmisteveron alaisten tuotteiden tuonnin yhteydessä sekä sääntöjenvastaisen tuonnin osalta jokainen muu tuontiin osallistuva henkilö; ilmoituksen antajaan rinnastetaan myös henkilö, joka tuo tuotteita Suomeen unionin tullialueeseen kuuluvalta kolmannelta alueelta.

Jos muita kuin yhdenmukaistetun valmisteveron alaisia tuotteita tuodaan toisesta jäsenvaltiosta tai unionin ulkopuolelta, verovelvollinen on edellä 3 tai 6 kohdassa tarkoitettujen lisäksi se valtuutettu varastonpitäjä, jonka verottomaan varastoon tuotteet siirretään tai johon ne olisi pitänyt siirtää tai se rekisteröity vastaanottaja, jonka on tarkoitus ottaa tuotteet vastaan.

Jos 1 tai 2 momentin mukaisia verovelvollisia on useita, he vastaavat verosta yhteisvastuullisesti.

Verovelvollisuudesta eräissä tapauksissa säädetään lisäksi tämän lain 9 luvussa sekä asianomaisessa valmisteverolaissa.

13 §

Verovelvollisuus eräissä tilanteissa

Se, joka on hankkinut valmisteveron alaisia tuotteita verotta tämän lain tai asianomaisen valmisteverolain nojalla, on velvollinen suorittamaan tuotteista valmisteveron, jos tuotteet on käytetty muuhun kuin verottomaan tarkoitukseen.

Se, joka valtuutetun varastonpitäjän konkursiin asettamisen jälkeen luovuttaa varastosta kulutukseen valmisteveron alaisia tuotteita, on vel-

vollinen suorittamaan tuotteista valmisteveron siten kuin valtuutettu varastonpitäjä.

Jos unionin ulkopuolelle vietävät valmisteveron alaiset tuotteet on asetettu toisessa jäsenvaltiossa tullikoodiksi 91 artiklassa tarkoitettuun ulkoisen passituksen menettelyyn eikä tätä menettelyä päätetä sitä koskevien säännösten mukaisesti, tuotteista on suoritettava valmistevero, jos tuotteet ovat Suomessa tai voidaan olettaa, että ne on täällä kulutettu. Verovelvollinen on edellä tarkoitetuista tuotteista tullikoodiksissa tarkoitettu velallinen.

14 §

Veron määrittämisen ajankohta

Valmistevero määrätään sinä päivänä voimassa olevien säännösten mukaan, jona tuote on luovutettu kulutukseen Suomessa tai veron suorittamisvelvollisuus on muutoin syntynyt.

Unionin ulkopuolelta tuotavista tuotteista, joita ei ole asetettu välittömästi maahantuonnin tapahduttua väliaikaisen verottomuuden järjestelmään, valmistevero määrätään sinä päivänä voimassa olevien säännösten mukaan, jona tulliviranomainen on hyväksynyt tuotteen vapaa-seen liikkeeseen luovuttamista koskevan ilmoituksen.

Edellä 13 §:n 1 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa vero määrätään sinä päivänä voimassa olevien säännösten mukaan, jona tuote on käytetty verolliseen tarkoitukseen.

Jos veronalaisia tuotteita on vastaanotettu taikka tuotu maahan kaupalliseen tai muuhun elinkeinotarkoitukseen noudattamatta tämän lain verotusta ja valvontaa koskevia säännöksiä, vero määrätään maksettavaksi sinä päivänä voimassa olevien säännösten mukaan, jona tuotteet on vastaanotettu tai tuotu maahan taikka sääntöjenvastaisuus on muutoin todettu.

15 §

Verotettavat määrät

Valtuutetulle varastonpitäjälle vero määrätään kultakin verokaudelta niistä tuotteista, jot-

ka verokauden aikana on luovutettu kulutukseen.

Rekisteröidylle vastaanottajalle ja veroedustajalle vero määrätään kultakin verokaudelta niistä tuotteista, jotka on verokauden aikana vastaanotettu.

Edellä 13 §:n 1 momentissa tarkoitettulle verovelvolliselle vero määrätään verokauden aikana verolliseen tarkoitukseen käytetyistä tuotteista. Verotukseen sovelletaan muutoinkin, mitä rekisteröidystä vastaanottajasta säädetään.

Muissa kuin edellä mainituissa tilanteissa vero määrätään niistä tuotteista, jotka kulloinkin on vastaanotettu tai joista muutoin on suoritettava veroa.

Jos valtuutetun varastonpitäjän verottoman varaston lupa peruutetaan, varastonpitäjän on suoritettava valmistevero verottomassa varastossa luvan päättyessä olevista tuotteista. Valmistevero määrätään tällöin luvan voimassaolon päättymistä seuraavana päivänä voimassa olevien säännösten mukaan. Vero on ilmoitettava ja maksettava siten kuin 31 §:n 2 momentissa ja 46 §:n 2 momentissa säädetään. Mitä tässä momentissa säädetään, ei sovelleta, jos valtuutettu varastonpitäjä on asetettu konkurssiin.

16 §

Verosta tehtävät vähennykset

Valtuutetulla varastonpitäjällä on oikeus vähentää verokaudelta suoritettavasta valmisteverosta asianomaisen verokauden aikana verottomaan varastoon palautetuista tuotteista suoritettu tai suoritettava valmistevero. Vähennystä ei voi kuitenkaan tehdä sellaisista tuotteista, jotka ovat täydellisesti tuhoutuneet tai lopullisesti menetetty tuotteiden luonteesta johtuvasta syystä, kuten vanhentumisen, haihtumisen tai näihin verrattavan tuotteen ominaisuuksiin liittyvän syyn vuoksi.

Lisäksi valtuutetulla varastonpitäjällä ja rekisteröidyllä vastaanottajalla on oikeus vähentää verokaudelta suoritettavasta valmisteverosta vero, joka on suoritettu tai suoritettava sellaisista kulutukseen luovutetuista tuotteista, jotka ovat täydellisesti tuhoutuneet tai lopullisesti me-

netetyt ennalta arvaamattoman tapahtuman tai ylivoimaisen esteen vuoksi. Vähennystä ei voi tehdä sellaisista tuotteista, joiden tuhoutuminen on johtunut tuotteiden luonteesta. Vähennys voidaan tehdä ainoastaan sellaisista tuotteista, joiden täydellinen tuhoutuminen tai lopullinen menettäminen voidaan näyttää toteen. Tuotteet, joista tehdään vähennys, on hävitettävä tulliviranomaisen valvonnassa tai muutoin sen hyväksymällä tavalla.

Edellä 1 ja 2 momentissa tarkoitettua vähennyksen saa tehdä se varastonpitäjä tai rekisteröity vastaanottaja, joka on suorittanut tai on velvollinen suorittamaan tuotteista valmisteveron. Jos 1 ja 2 momentissa tarkoitettua vähennystä ei voida tehdä täysimääräisenä verokaudelta suoritettavaa veroa laskettaessa, valtuutettu varastonpitäjä tai rekisteröity vastaanottaja saa vähentää vähentämättä jääneen määrän kuluvan vuoden seuraavilta tai seuraavan kalenterivuoden verokausilta tehtävissä ilmoituksissa.

3 luku

Verottomuus

17 §

Valmisteverottomuus

Verottomia ovat tuotteet, joita valmistetaan, jalostetaan, pidetään hallussa tai siirretään väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä ja tuotteet, jotka asetetaan tullikoodeksiin 98 artiklassa tarkoitettuun tullivarastointimenettelyyn tai 161 artiklassa tarkoitettuun vientimenettelyyn.

Valmisteveron alaisten tuotteiden verottomuudesta säädetään lisäksi asianomaisessa valmisteverolaissa.

18 §

Vapautukset valmisteverosta

Verottomia ovat tuotteet, jotka:

1) on tarkoitettu käytettäväksi ulkovallan Suomessa toimivan diplomaattisen edustuston

tai lähetetyn konsulin viraston virallisessa käytössä tai diplomaattisen edustajan tai lähetetyn konsulin tai heidän talouteensa kuuluvien perheenjäsenten henkilökohtaisessa käytössä;

2) on tarkoitettu Suomessa toimivien kansainvälisten järjestöjen käyttöön näiden järjestöjen kansainvälisissä perustamissopimuksissa tai niiden toiminnan kotipaikkaa koskevissa sopimuksissa määrättyin rajoituksin ja edellytyksin;

3) on tarkoitettu Pohjois-Atlantin sopimuksen sopimusvaltion, joka ei ole se jäsenvaltio, jossa valmisteverosaatava on syntynyt, asevoimien käyttöön tai niihin liittyvän siviilihenkilöstön käyttöön taikka niiden messien tai kanttiinien tarpeisiin;

4) on tarkoitettu Kyproksen tasavallan perustamissopimuksen nojalla Kyprokseen sijoitettujen Yhdistyneen kuningaskunnan asevoimien tai niihin liittyvän siviilihenkilöstön käyttöön taikka niiden messien tai kanttiinien tarpeisiin;

5) on tarkoitettu kolmansien maiden tai kansainvälisten järjestöjen kanssa tehtyyn sopimukseen perustuvaan kulutukseen, jos tällainen sopimus on hyväksyttävä tai sallittu arvonlisäverosta vapauttamisen kannalta;

6) luovutetaan Euroopan unionin Suomessa sijaitsevalle toimielimelle viralliseen käyttöön, jos tuotteiden verollinen hankintahinta on yhteensä vähintään 80 euroa, sekä tuotteet, jotka toimitetaan Euroopan unionin toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevalle toimielimelle vastaavin edellytyksin kuin verottomuus myönnetään sijainti-valtiossa.

Edellä 1 momentissa mainittuihin tarkoituksiin valmisteveron alaisia tuotteita voidaan myydä verotta verottomasta varastosta. Energiatuotteiden ja sähkön osalta verovapaus voidaan toteuttaa palauttamalla valmistevero, jolloin sovelletaan 83 §:ää.

Jos valmisteveron alaisia tuotteita siirretään toisesta jäsenvaltiosta 1 momentissa tarkoitetuille vastaanottajille väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä, valmisteveron alaisten tuotteiden mukana on oltava verovapaustodistus. Lisäksi sovelletaan, mitä 8 luvussa säädetään tuotteiden siirroista väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä.

Edellä 1 momentissa tarkoitetun verovapaustuksen edellytyksenä on, että tuotteiden ostaja ennen tuotteiden luovuttamista tai lähettämistä toimittaa valtuutetulle varastonpitäjälle alkuperäisenä todistuksen, jossa hänen sijaintivaltionsa toimivaltainen viranomainen on vahvistanut hänen oikeutensa verottomien tuotteiden hankintaan.

Ulkoministeriö antaa Suomessa toimivan diplomaattisen edustuston, lähetetyn konsulinviraston, kansainvälisen järjestön tai niiden henkilökuntaan kuuluvan henkilön pyynnöstä 3 ja 4 momentissa tarkoitetun verovapaustodistuksen. Jos tuotteet luovutetaan Euroopan unionin toimituslaitteille Euroopan yhteisöjen erioikeuksista ja vapauksista annetussa pöytäkirjassa edellytetyllä tavalla, Euroopan unionin asianomainen toimielin antaa 4 momentissa tarkoitetun verovapaustodistuksen.

Kun valmisteveron alaisia tuotteita tuodaan unionin ulkopuolelta 1 momentissa mainittuun tarkoitukseen, menettelystä verottomuuden toteuttamiseksi on voimassa, mitä vastaavien tuotteiden tullittomuudesta säädetään tai määrätään.

19 §

Muonituksen verottomuus

Verottomia ovat ammatillisessa kansainvälisessä liikenteessä olevalla vesi- tai ilma-aluksella myytäväksi tarkoitetut tuotteet 89 §:ssä säädettyin edellytyksin sekä tällaisella aluksella kulutettaviksi tarkoitetut tuotteet ja aluksen poltto- ja voiteluaineet, jotka alus tuo Suomen tullialueelle mukanaan tai jotka siihen Suomen tullialueella toimitetaan edellä sanottua tarkoitusta varten. Verottomuus koskee myös aluksessa Suomen tullialueella myytäviä ja kulutettavia tuotteita.

Tullihallitus voi antaa tarkempia määräyksiä menettelystä, jota on noudatettava hankittaessa ja toimitettaessa tuotteita 1 momentissa säädettyyn tarkoitukseen. Tulliviranomaisella on oikeus rajoittaa alukseen toimitettavien verottomien tuotteiden määriä sen mukaan kuin on tarpeellista matkustajamäärän, aluksen koon, liikennöimisalueen ja muiden olojen mukaan.

Verottomia ovat viranomaisen käytössä olevalla ulkomaalaisella aluksella, joka on vierailumatkalla Suomen tullialueella, tai viranomaisen käytössä olevalla kotimaisella aluksella, joka lähtee vahvistetun vierailusuunnitelman mukaan viralliselle edustusmatkalle Suomen tullialueen ulkopuolelle, kulutettaviksi tarkoitetut tuotteet tai tällaisen aluksen poltto- ja voiteluaineet, jotka alus tuo mukanaan tai jotka siihen Suomen tullialueella toimitetaan sen omaa käyttöä varten.

20 §

Verottomien tuotteiden tuhoutuminen ja hävittäminen

Valmisteveroa ei kanneta verottomaan tarkoitukseen luovutetuista tuotteista, jotka ovat täydellisesti tuhoutuneet, lopullisesti menetetyt tai hävitetyt, siten kuin 9 ja 10 §:ssä säädetään.

4 luku

Valmisteveron alaisiin tuotteisiin liittyvä toiminta ja luvat

21 §

Toiminnan luvanvaraisuus

Valmisteveron alaisia tuotteita saa valmistaa, jalostaa, pitää hallussa, lähettää tai vastaanottaa väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä vain tähän toimintaan annetun luvan perusteella.

Tulliviranomainen antaa hakemuksesta luvan toimia valtuutettuna varastonpitäjänä, rekisteröitynä vastaanottajana, rekisteröitynä lähettäjänä tai veroedustajana sekä luvan verottoman varaston pitämiseen. Luvan on oltava voimassa toiminnan alkaessa ja sen aikana.

22 §

Veroton varasto

Valmisteveron alaisten tuotteiden, joista valmisteveroa ei ole maksettu, valmistuksen, jalostuksen ja hallussapidon on tapahduttava verottomassa varastossa.

Valtuutetun varastonpitäjän on sijoitettava kaikki väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä vastaanottamansa valmisteveron alaiset tuotteet verottomaan varastoonsa, paitsi jos tuotteet on toimitettu suoraan luovutukseen.

Tuotteet on järjestettävä verottomassa varastossa siten, että viranomainen voi vaikeudetta todeta tuotteiden määrän ja laadun.

23 §

Valtuutetun varastonpitäjän luvan myöntämisen edellytykset

Valtuutetun varastonpitäjän lupa myönnetään luonnolliselle henkilölle tai oikeushenkilölle, jos tämä ansiotoiminnassaan:

1) harjoittaa valmisteveron alaisten tuotteiden valmistusta tai jalostusta;

2) harjoittaa valmisteveron alaisten tuotteiden tukkukauppaa jatkuvasti ja merkittävässä laajuudessa;

3) käyttää tai luovuttaa käytettäväksi valmisteveron alaisia tuotteita tässä laissa tai asianomaisessa valmisteverolaissa verottomaksi säädettyyn tarkoitukseen jatkuvasti ja merkittävässä laajuudessa;

4) pitää 89 §:n 2 momentissa tarkoitettua verottomien tavaroiden myymälää;

5) vuokraa varastotilaa ja -palveluja 1—4 kohdassa tarkoitettua toiminnan harjoittamiseksi; tai

6) harjoittaa muuta 1—5 kohdassa tarkoitettuun toimintaan rinnastettavaa toimintaa.

24 §

Verottoman varaston luvan myöntämisen edellytykset

Verottoman varaston lupa myönnetään sellaista varastoa, tilaa tai aluetta varten:

1) joka on luvan hakijan hallinnassa ja tulliviranomaisen valvottavissa;

2) joka soveltuu ja jota tullaan käyttämään sellaisen 23 §:ssä tarkoitetun toiminnan harjoittamiseen, johon hakijalle myönnetään tai on myönnetty valtuutetun varastonpitäjän lupa; ja

3) jonka pitämiselle luvan hakijalla on hyväksyttävä ja perusteltu tarve.

Verottoman varaston lupaa ei myönnetä sille osalle 23 §:n 1—3 kohdassa tarkoitettuun toimintaan käytettävästä varastosta, jota pidetään valmisteveron alaisten tuotteiden vähittäismyyntivarastona tai -paikkana, anniskelutilana taikka muuna näitä vastaavana tilana.

25 §

Rekisteröidyn vastaanottajan, rekisteröidyn lähettäjän ja veroedustajan luvan myöntämisen edellytykset

Rekisteröidyn vastaanottajan lupa myönnetään luonnolliselle henkilölle tai oikeushenkilölle, joka ansiotoiminnassaan vastaanottaa valmisteveron alaisia tuotteita toisesta jäsenvaltiosta tai Suomessa sijaitsevasta tuontipaikasta.

Rekisteröidyn lähettäjän lupa myönnetään luonnolliselle henkilölle tai oikeushenkilölle, joka ansiotoiminnassaan lähettää valmisteveron alaisia tuotteita vapaaseen liikkeeseen luovuttamisen jälkeen.

Veroedustajan lupa myönnetään luonnolliselle henkilölle tai oikeushenkilölle, jonka toisessa jäsenvaltiossa toimiva valmisteveron alaisten tuotteiden etämyyjä on valtuuttanut toimimaan hänen veroedustajanaan Suomessa hänen etämyyntinä myymistään tuotteista.

26 §

Luvan myöntämisen muut edellytykset

Valtuutetun varastonpitäjän, rekisteröidyn vastaanottajan, rekisteröidyn lähettäjän tai veroedustajan lupa myönnetään hakijalle:

1) jota saadun selvityksen perusteella pidetään luotettava;

2) jolla katsotaan olevan riittävät taloudelliset ja toiminnalliset edellytykset toiminnan harjoittamiseen;

3) joka ei ole konkurssissa ja jos hakija on luonnollinen henkilö, hän on täysi-ikäinen eikä hänen toimintakelpoisuuttaan ole rajoitettu; ja

4) joka on antanut 28 §:n mukaisen vakuuden.

Hakijaa ei pidetä luotettavana, jos hakijana oleva luonnollinen henkilö taikka hakijana olevan yhteisön hallituksen jäsen, toimitusjohtaja, vastuunalainen yhtiömies tai muussa näihin rinnastettavassa asemassa oleva tai tosiasiallinen edunsaaja on syylistynyt rikokseen, jonka voidaan katsoa osoittavan hänen olevan ilmeisen sopimaton harjoittamaan toimintaa, johon lupaa haetaan. Hakijaa ei myöskään pidetä luotettavana, jos hän on muutoin aikaisemmalla toiminnallaan osoittanut olevansa ilmeisen sopimaton harjoittamaan toimintaa, johon lupaa haetaan.

Hakijalla ei katsota olevan riittäviä taloudellisia edellytyksiä toiminnan harjoittamiseen erityisesti, jos hakija on ulosmittauksen tai muun selvityksen mukaan kykenemätön vastaamaan veloistaan tai hän on toistuvasti tai huomattavasti laiminlyönyt veroja, julkisia maksuja tai muita velvoitteitaan.

Tulliviranomaisella on oikeus saada tässä pykälässä tarkoitettua lupaharkintaa varten sallasapitosäännösten estämättä tarpeelliset tiedot Verohallinnolta luvan hakijan veronmaksuvelvollisuuden täyttämisestä ja verojen maksuun liittyvästä maksujärjestelystä. Tietojen saamisesta rikosrekisteristä säädetään rikosrekisterilaissa (770/1993).

27 §

Luvan sisältö

Lupapäätöksessä on vahvistettava valvonnan ja verotuksen kannalta tarpeelliset ehdot, joita luvanhaltijan on noudatettava. Ehtoja voidaan muuttaa valvonnallisten tarpeiden tai luvanhaltijan toiminnassa tapahtuneiden muutosten huomioon ottamiseksi.

Luvanhaltijan on ilmoitettava tulliviranomaiselle lupahakemuksessa ilmoitettujen tietojen olennaisista muutoksista.

Lupa voidaan myöntää määräaikaisena.

28 §

Vakuudet

Valtuutetun varastonpitäjän on annettava tarvittaessa verosaatavan turvaamiseksi vakuus valmisteverojen suorittamisesta valmisteveron alaisten tuotteiden valmistuksen, jalostuksen ja hallussapidon osalta.

Rekisteröidyn vastaanottajan ja veroedustajan on annettava tarvittaessa vakuus valmisteverojen suorittamisesta.

Väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä siirrettävistä tuotteista annettavasta vakuudesta säädetään 55 §:ssä. Toisessa jäsenvaltiossa kuluutukseen luovutettujen tuotteiden siirtämiseen liittyvästä vakuudesta säädetään 9 luvussa.

Tulliviranomainen määrää vakuuden määrän. Vakuuden määrää harkittaessa tulee ottaa huomioon luvan hakijan luotettavuus, toiminnan laajuus ja hakijan taloudelliset edellytykset vastata veroista. Tulliviranomainen voi muuttaa vakuuden määrää luvanhaltijan toiminnassa tapahtuneiden muutosten huomioon ottamiseksi.

29 §

Luvan peruuttaminen ja varoitus

Lupa peruutetaan, jos:

1) luvanhaltija ei enää täytä luvan myöntämisen edellytyksiä;

2) luvanhaltija on olennaisesti laiminlyönyt valmisteverojen maksamisen;

3) luvanhaltijan toiminnassa on ilmennyt merkittäviä tai toistuvia puutteita, rikkomuksia taikka laiminlyöntejä eikä niitä ole korjattu kirjallisesta varoituksesta huolimatta; tai

4) luvanhaltija pyytää hakemuksella luvan peruuttamista.

Jos luvanhaltijan toiminnassa ilmenee puutteita, rikkomuksia tai laiminlyöntejä, tulliviranomainen voi antaa luvanhaltijalle kirjallisen varoituksen. Varoituksen antamisen yhteydessä voidaan asettaa luvanhaltijalle määräaika, jonka kuluessa luvanhaltijan tulee korjata puute tai laiminlyönti.

Luvanhaltijan hakiessa luvan peruuttamista lupa voidaan määrätä päättyväksi viimeistään kuuden kuukauden kuluttua hakemuksen jättämisestä tulliviranomaiselle.

Luvan peruuttamisen jälkeen tulliviranomainen palauttaa viipymättä 28 §:ssä tarkoitetun vakuuden tai sen osan siitä, jota ei ole käytetty verojen suorituksiksi, sen jälkeen kun luvanhaltijalla ei ole maksamattomia veroja eikä ole tiedossa, että luvassa tarkoitetusta toiminnasta aiheutuisi uusia verovelvoitteita.

Luvan katsotaan päättyvän, kun luvanhaltija asetetaan konkurssiin.

30 §

Valmisteverotuksen rekisterit

Tulliviranomainen pitää hallinnollisesta yhteistyöstä valmisteverotuksen alalla annetussa neuvoston asetuksessa 2073/2004/EY edellytetyä rekisteriä luvanhaltijoista ja verottomista varastoista. Lisäksi tulliviranomainen pitää tämän lain ja valmisteverolakien täytäntöön panemiseksi rekisteriä, johon merkitään valmisteverotuksen toimittamista tai verojen palauttamista varten tarpeelliset tiedot.

Tietojen luovuttamiseen rekistereistä sovelletaan, mitä viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa (621/1999) säädetään, ja henkilötietojen muuhun käsittelyyn, mitä henkilötietolaissa (523/1999) säädetään, jollei tästä laista tai 113 §:ssä tarkoitetuista säännöksistä muuta johdu.

Luvanhaltijoista ja verottomista varastoista pidettävästä rekisteristä luovutetaan tietoja teknisen käyttöyhteyden avulla tai muutoin sähköisesti toisten jäsenvaltioiden valmisteverotusta hoitaville viranomaisille siten kuin 1 momentissa mainitussa asetuksessa säädetään.

5 luku

Ilmoitusvelvollisuus

31 §

Veroilmoituksen antaminen

Verokausi-ilmoittajan on annettava tulliviranomaiselle veroilmoitus kultakin verokaudelta viimeistään verokautta seuraavan kalenterikuukauden 18 päivänä.

Muun kuin 1 momentissa tarkoitetun verovelvollisen on annettava tulliviranomaiselle veroilmoitus neljän arkipäivän kuluessa siitä, kun tuotteet on vastaanotettu tai veron suorittamisvelvollisuus on muutoin syntynyt, tämä päivä mukaan luettuna. Arkipäiväksi ei katsota arklauantaita. Neljän arkipäivän ilmoitusaikaa ei sovelleta, jos tarkastuksessa tai muutoin havaitaan, että tuotteet on tuotu maahan tai vastaanotettu noudattamatta tämän lain verotusta ja valvontaa koskevia säännöksiä.

Tullihallitus voi perustellusta syystä määrätä verovelvollisen antamaan veroilmoituksen muuna kuin 1 tai 2 momentissa säädettyä ajankohtana tai antamaan yhteisen veroilmoituksen kahdesta tai useammasta verottomasta varastosta.

Veroilmoituksessa on annettava veron oikeamääräisyyden toteamiseksi tarvittavat tiedot sekä tuoteryhmittäin tiedot verottomista toimituksista. Valtuutetun varastonpitäjän on annettava veroilmoitus erikseen jokaisesta verottomasta varastosta. Verovelvollisen allekirjoittama veroilmoitus on annettava Tullihallituksen vahvistamalla lomakkeella.

Veroilmoitus voidaan antaa sähköisesti (*sähköinen veroilmoitus*). Sähköinen veroilmoitus on varmennettava vahvasta sähköisestä tunnistamisesta ja sähköisistä allekirjoituksista annetun

lain (617/2009) 5 §:n 2 momentissa tarkoitettulla tai muulla hyväksyttävällä tavalla.

Veroilmoitus katsotaan annetuksi silloin kun se on saapunut tulliviranomaiselle. Saapumisajankohdasta säädetään sähköisestä asioinnista viranomaistoiminnassa annetun lain (13/2003) 10 §:ssä ja hallintolain (434/2003) 18 §:ssä.

32 §

Tarkemmat määräykset sähköisen veroilmoituksen antamisesta

Tullihallitus antaa tarkemmat määräykset siitä, koska sähköinen veroilmoitusmenettely otetaan käyttöön, mitä tuotteita ja keitä verovelvollisia se koskee sekä siitä, mitä sähköistä menettelyä käyttäen ja mitä varmenne- tai tunnistemenettelyä käyttäen sähköinen veroilmoitus voidaan antaa.

6 luku

Verotuksen toimittaminen

33 §

Verotuspäätös

Tulliviranomainen vahvistaa verotuspäätöksessä veroilmoituksen ja saamansa muun selvityksen perusteella viivytyksettä suoritettavan valmisteveron määrän.

Vero vahvistetaan verotuspäätöksessä tuoterhyttäin. Vero lasketaan täysiltä veron perusteena olevilta yksiköiltä jättämällä täyden yksikön yli menevät osat huomioon ottamatta. Täyden yksikön yli menevät osat otetaan kuitenkin huomioon, jos veroa määrätään yksityishenkilöiden mukanaan tuomille tai vastaanottamille verotettaville tuotteille.

34 §

Arvioverotus

Jos veroilmoitusta ei ole annettu tai sitä ei oikaistunakaan voida panna verotuksen perusteeksi, verotus on toimitettava arvion mukaan

(*arvioverotus*). Verotuspäätöksessä on tällöin mainittava arvion perusteet. Arvioverotus voidaan toimittaa, jos 96 §:ssä tarkoitettussa tarkastuksessa havaitaan vajausta.

35 §

Oikaisu veronsaajan hyväksi

Jos valmistevero laskuvirheen tai siihen verrattavan erehdyksen vuoksi taikka sen johdosta, että tulliviranomainen ei ole asiaa joltakin osin tutkinut, on verovelvollisen sitä aiheuttamatta jäänyt kokonaan tai osaksi määräämättä tai sitä on samanlaisesta syystä palautettu liikaa, tulliviranomaisen on, jollei asia muutoin ole vireillä tai valitukseen annetulla päätöksellä ratkaistu, oikaistava antamaansa päätöstä.

Oikaisu on tehtävä vuoden kuluessa sitä seuraavan kalenterivuoden alusta, jolloin vero tai veronpalautus määrättiin tai olisi pitänyt määrätä.

6 §

Jälkiverotus

Jos sen johdosta, että verovelvollinen on kokonaan tai osaksi laiminlyönyt ilmoittamisvelvollisuutensa tai antanut puutteellisen, erehdyttävän tai väärän veroilmoituksen taikka muun tiedon taikka asiakirjan, valmistevero on jäänyt kokonaan tai osaksi määräämättä tai sitä on palautettu liikaa, tulliviranomaisen on määrättävä verovelvollisen suoritettavaksi mainitusta syystä määräämättä jäänyt valmistevero (*jälkiverotus*).

Jälkiverotus on toimitettava kolmen vuoden kuluessa sitä seuraavan kalenterivuoden alusta, jolloin vero tai veronpalautus määrättiin tai olisi pitänyt määrätä.

37 §

Oikaisun ja jälkiverotuksen toimittaminen

Oikaisu tai jälkiverotus voidaan toimittaa myös verokautta pidemmältä ajalta, kuitenkin enintään kalenterivuodelta.

38 §

Asian selvittäminen

Kun verovelvollinen on täyttänyt ilmoittamisvelvollisuutensa, veroviranomaisen ja verovelvollisen on osallistuttava mahdolluuksiensa mukaan asian selvittämiseen. Pääasiallisesti sen osapuolen, jolla on siihen paremmat edellytykset, on esitettävä asiasta selvitys.

39 §

Päätöksen perusteleminen

Verotuspäätös on perusteltava, jos siinä poiketaan verovelvollisen antamasta veroilmoituksesta tai päätös koskee arvioverotusta, oikaisua veronsaajan hyväksi, jälkiverotusta, veronkorotusta tai virhemaksua taikka päätöksessä muutoin poiketaan säännönmukaisesta verotuksesta. Perusteluissa on ilmoitettava, mitkä pääasialliset tosiseikat on otettu päätöksen perusteiksi, ja mainittava sovelletut säännökset.

Päätös voidaan jättää perustelematta, jos se on ilmeisen tarpeetonta.

40 §

Kuuleminen

Jos verotusta toimitettaessa olennaisesti poiketaan verovelvollisen antamasta veroilmoituksesta, verovelvolliselle on varattava tilaisuus tulla asiassa kuulluksi.

Ennen arvioverotuksen, veronsaajan hyväksi tapahtuvan oikaisun tai jälkiverotuksen toimittamista verovelvolliselle on varattava tilaisuus tulla asiassa kuulluksi.

41 §

Päätöksen tiedoksianto

Päätös voidaan antaa tiedoksi saantitodistusten menettelyä käyttämättä, jolloin se katsotaan saadun tiedoksi seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun päätös on annettu postin kuljetettavaksi, jollei muuta näytetä. Päätös voidaan antaa tiedoksi myös henkilökohtaisesti. Tällöin päätös katsotaan saadun tiedoksi päätöksen vahvistamispäivää seuraavana arkipäivänä.

Päätös sähköisesti annettuun ilmoitukseen tai hakemukseen voidaan antaa tiedoksi myös sähköisesti ilmoittamalla, että päätös on saatavissa tulliviranomaisen tietojärjestelmästä. Tällöin päätös katsotaan saadun tiedoksi seuraavana arkipäivänä siitä, kun päätös on saatavissa tulliviranomaisen tietojärjestelmästä.

Päätös annetaan tulliasiamiehelle tiedoksi siten, että hänelle varataan tilaisuus tutustua päätökseen ja sen perusteena oleviin asiakirjoihin.

Muilta osin päätöksen tiedoksiannosta säädetään hallintolaissa ja sähköisestä asioinnista viranomaistoiminnassa annetussa laissa.

42 §

Veron kiertäminen

Jos jollekin olosuhteelle tai toimenpiteelle on annettu sellainen oikeudellinen muoto, joka ei vastaa asian varsinaista luonnetta tai tarkoitusta, valmisteverotusta toimitettaessa on meneteltävä niin kuin asiassa olisi käytetty oikeaa muotoa.

43 §

Veronkorotus

Valmisteveroa voidaan korottaa:

1) jos verovelvollinen on ilman pätevää syytä antanut veroilmoituksen tai muun tiedon tai asiakirjan säädetyн määrääjän jälkeen, vähintään 50 eurolla ja enintään 2 500 eurolla, ja jos veroilmoitus, muu tieto tai asiakirja on annettu vasta kehotuksen jälkeen tai jos niissä on vähäinen puutteellisuus eikä verovelvollinen ole nou-

dattanut kehotusta sen korjaamiseen, enintään 3 500 eurolla;

2) jos verovelvollinen on ilman pätevää syytä antanut veroilmoituksen tai muun tiedon tai asiakirjan virheellisenä tai olennaisesti vaillinaisena taikka jos hän kehotuksen saatuaan ilman pätevää syytä on jättänyt ilmoittamisvelvollisuutensa kokonaan tai osaksi täyttämättä, enintään 30 prosentilla;

3) jos verovelvollinen on tahallaan tai törkeästä tuottamuksesta antanut puutteellisen, erehdyttävän tai väärän veroilmoituksen, muun tiedon tai asiakirjan taikka jättänyt muutoin ilmoittamisvelvollisuutensa täyttämättä ja mainittunlainen menettely on ollut omiaan aiheuttamaan sen, että verovelvolliselle olisi voinut jäädä veroa määräämättä, enintään 50 prosentilla.

Jos 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä, ottaen huomioon sillä saavutettavissa olleen hyödyn määrä ja muut asiaan vaikuttavat olosuhteet, on pidettävä törkeänä, veroa voidaan korottaa vähintään 50 ja enintään 100 prosentilla.

Jos 1 tai 2 momentissa tarkoitettu virheellisyys tai laiminlyönti koskee vain osaa valmisteveron alaisista tuotteista, veronkorotus on määrättävä vain tätä osaa vastaavasta valmisteverosta.

44 §

Virhemaksu

Jos 43 §:n 1 momentin 1—3 kohdassa tarkoitettu menettely koskee valmisteverotusta, jossa veroa ei määrätä maksettavaksi tai jossa veron määrä on vähäinen eikä veronkorotusta ole määrätty taikka jos tässä laissa tai asianomaisessa valmisteverolaissa tai näiden nojalla annetussa valtioneuvoston asetuksessa tai näihin säännöksiin perustuvassa tulliviranomaisen päätöksessä tai määräyksessä tarkoitettu ilmoittamisvelvollisuus tai muu velvollisuus on laiminlyöty, taikka jos valmisteveron palautuksen saamiseksi on annettu puutteellisia tai vääriä tietoja, virhemaksua voidaan määrätä vähintään 50 euroa ja enintään 15 000 euroa.

45 §

Veronkorotuksen ja virhemaksun määrääminen

Veronkorotusta ja virhemaksua määrättäessä otetaan huomioon menettelyn moitittavuus, toistuvuus ja muut niihin rinnastettavat seikat.

Ennen veronkorotuksen tai virhemaksun määräämistä asianomaiselle on varattava tilaisuus tulla kuulluksi. Päätös veronkorotuksen tai virhemaksun kantamisesta voidaan kuitenkin tehdä asianomaista kuulematta, jos veronkorotus tai virhemaksu määrätään sillä perusteella, että veroilmoitus tai muu tieto tai asiakirja on annettu tulliviranomaiselle säädetyn määräajan jälkeen.

Veronkorotus tai virhemaksu jää voimaan verovelvollisuuden lakkaamisesta tai valmisteveron palauttamisesta huolimatta, jos syyt, joiden perusteella seuraamus on määrätty, ovat yhä olemassa.

7 luku

Veron maksaminen ja veronkanto

46 §

Veron maksamisen ajankohta

Verokausi-ilmoittajan on maksettava verokaudelta suoritettava valmistevero viimeistään verokautta seuraavan kalenterikuukauden 27 päivänä. Jos määräpäivä on pyhäpäivä tai arkilauantai, veron saa maksaa ensimmäisenä arkipäivänä sen jälkeen.

Muun verovelvollisen kuin verokausi-ilmoittajan on maksettava vero kymmenen arkipäivän kuluessa siitä, kun tuotteet on vastaanotettu tai veron suorittamisvelvollisuus on muutoin syntynyt tämä päivä mukaan luettuna. Arkipäiväksi ei katsota arkilauantaita. Edellä 12 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa veron suorittamisvelvollisuus syntyy välittömästi, kun tuotteet on sääntöjenvastaisesti vastaanotettu tai

tuotu maahan taikka sääntöjenvastaisuus on muutoin todettu.

Jos verovelvollinen ei ole saanut verotuspäätöstä tiedoksi ennen tässä pykälässä tarkoitettua määräajan päättymistä, valmistevero on suoritettava veroilmoituksen tai verovelvollisen kirjanpidon mukaisena.

47 §

Veronkanto

Jollei tässä laissa tai sen nojalla toisin säädetä, sovelletaan valmisteveron kanton, perintään, vastuuseen verosta ja palauttamiseen soveltuvien osien, mitä veronkantolaissa (609/2005) tai sen nojalla säädetään tai määrätään, jolloin veronkantolaissa tarkoitettuna veronkantoviranomaisena toimii tulliviranomainen.

48 §

Veronlisäys ja viivekorko

Jos verovelvollinen suorittaa veron säädetyn maksuajankohdan jälkeen ilman maksuunpanoa, hänen on oma-aloitteisesti maksettava samalla veronlisäystä. Jos veronlisäystä ei makseta oma-aloitteisesti, tulliviranomainen määrää veronlisäyksen. Verotuspäätöksellä maksuunpanulle erääntyneelle maksamattomalle valmisteverolle on suoritettava viivekorko.

Veronlisäys ja viivekorko lasketaan siten kuin veronlisäyksestä ja viivekorosta annetussa laissa (1556/1995) säädetään. Jälkiverotuksen ja veronsaajan hyväksi tehtävän oikaisun yhteydessä veronlisäyksen määräämiseen sovelletaan, mitä veronlisäyksestä ja viivekorosta annetun lain 3 §:n 1 ja 2 momentissa säädetään.

49 §

Palautuskorko

Jos valmisteveroa palautetaan veronoikaisun tai valituksen johdosta, palautusmäärälle maksetaan korkoa. Korko lasketaan vuotuisena korkona, joka on kutakin kalenterivuotta edeltävän puolivuotiskauden korkolain (633/1982)

12 §:ssä tarkoitettu viitekorko vähennettynä kahdella prosenttiyksiköllä, kuitenkin vähintään 0,5 prosenttia. Korko lasketaan veron maksupäivästä. Korkoa ei makseta 100 euroa pienemmälle palautettavalle määrälle. Korkoon sovelletaan valmisteveroa koskevia säännöksiä, jollei tässä laissa tai muussa laissa toisin säädetä.

50 §

Pienin kannettava ja palautettava valmistevero

Jos päätöksen loppusumma on pienempi kuin 10 euroa, valmistevero jätetään kantamatta.

Pienin palautettava valmistevero on 10 euroa.

Kun veroa kannetaan tai palautetaan 3 §:n 1 momentissa tarkoitettussa tapauksessa, pienimpään kannettavaan ja palautettavaan valmisteveroon sovelletaan, mitä pienimmästä kannettavasta tai palautettavasta tullista säädetään tai määrätään.

8 luku

Tuotteiden siirtäminen väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä

51 §

Tuotteiden siirrot väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä

Yhdenmukaistetun valmisteveron alaisia tuotteita voidaan siirtää väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä unionin alueella tai, jos tuotteet siirretään kolmannen maan tai kolmannen alueen kautta:

1) verottomasta varastosta toiseen verottomaan varastoon, rekisteröidylle vastaanottajalle, väliaikaisesti rekisteröidylle vastaanottajalle tai vientipaikkaan;

2) verottomasta varastosta 18 §:n 1 momentissa tarkoitettulle vastaanottajalle, jos tuotteet lähetetään toisesta jäsenvaltiosta;

3) tuontipaikasta johonkin 1 tai 2 kohdassa tarkoitettuun määräpaikkaan tai vastaanottajal-

le, jos kyseiset tuotteet lähettää rekisteröity lähettäjä.

Muita kuin yhdenmukaistetun valmisteveron alaisia tuotteita voidaan siirtää väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä:

1) Suomen alueella verottomasta varastosta toiseen verottomaan varastoon tai vientipaikkaan taikka toiseen jäsenvaltioon;

2) toisesta jäsenvaltiosta tai tuontipaikasta Suomessa sijaitsevaan verottomaan varastoon tai rekisteröidylle vastaanottajalle.

52 §

Rekisteröity vastaanottaja

Rekisteröity vastaanottaja saa ansiotoiminnassaan vastaanottaa valmisteveron alaisia tuotteita toisesta jäsenvaltiosta tai Suomessa sijaitsevasta tuontipaikasta väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä. Rekisteröity vastaanottaja ei saa pitää hallussaan eikä lähettää väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä valmisteveron alaisia tuotteita.

53 §

Väliaikaisesti rekisteröity vastaanottaja

Väliaikaisesti rekisteröity vastaanottaja saa ansiotoiminnassaan vastaanottaa tiettyä ajankohtana tietyn määrän valmisteveron alaisia tuotteita toisesta jäsenvaltiosta tai Suomessa sijaitsevasta tuontipaikasta väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä. Väliaikaisesti rekisteröity vastaanottaja ei saa pitää hallussaan eikä lähettää väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä valmisteveron alaisia tuotteita.

Tulliviranomainen myöntää oikeuden toimia väliaikaisesti rekisteröitynä vastaanottajana, jos henkilö on ennen valmisteveron alaisten tuotteiden lähettämistä tehnyt lähetettävistä tuotteista ilmoituksen tulliviranomaiselle ja antanut vakuuden niistä suoritettavasta valmisteverosta.

54 §

Suora luovutus

Valtuutettu varastonpitäjä tai rekisteröity vastaanottaja voi ottaa vastaan valmisteveron alaisia tuotteita väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä muualla kuin verottomassa varastossa tai rekisteröidyn vastaanottajan vastaanottopaikassa, jos tuotteet on lähetetty toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevasta verottomasta varastosta tai toisessa jäsenvaltiossa tai Suomessa sijaitsevasta tuontipaikasta.

Valtuutetun varastonpitäjän ja rekisteröidyn vastaanottajan on ilmoitettava tulliviranomaiselle ennen kuin 1 momentissa tarkoitettu toiminta aloitetaan. Tulliviranomainen voi rajoittaa tai kieltää suoran luovutuksen käytön valvonnallisista syistä.

Valtuutetulla varastonpitäjällä tai rekisteröidyllä vastaanottajalla on velvollisuus antaa suoraan luovutukseen toimitetuista tuotteista 64 §:n 1 momentissa tarkoitettu vastaanotto-raportti.

55 §

Vakuus valmisteveron alaisten tuotteiden siirroista

Valtuutetun varastonpitäjän ja rekisteröidyn lähettäjän on annettava vakuus valmisteverojen suorittamisesta valmisteveron alaisia tuotteita siirrettäessä väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä. Vakuuden on oltava voimassa kaikkialla unionissa.

Tulliviranomainen vahvistaa vakuuden määrän valtuutetun varastonpitäjän ja rekisteröidyn lähettäjän luvan myöntämisen yhteydessä.

56 §

Siirron alkaminen

Valmisteveron alaisten tuotteiden siirto väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä alkaa 51 §:n 1 momentin 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuissa tilanteissa silloin kun valmisteveron alaiset tuotteet poistuvat lähetävästä verottomasta va-

rastosta, ja 51 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitetuissa tilanteissa silloin, kun ne luovutetaan vapaaseen liikkeeseen tullikoodeksin 79 artiklan mukaisesti.

57 §

Siirron päätyminen

Valmisteveron alaisten tuotteiden siirto väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä päättyy silloin, kun vastaanottaja on vastaanottanut valmisteveron alaiset tuotteet tai silloin, kun tuotteet ovat poistuneet unionin alueelta.

58 §

Tuotteiden lähettäminen tietokoneistetun järjestelmän valvonnassa

Yhdenmukaistetun valmisteveron alaisten tuotteiden siirroissa on käytettävä tietokoneistettua järjestelmää. Näiden tuotteiden siirron katsotaan tapahtuvan väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä vain, jos se tapahtuu 2 ja 3 momentin mukaisesti laadittua sähköistä hallinnollista asiakirjaa käyttäen. Sähköisen hallinnollisen asiakirjan käyttöä ei kuitenkaan edellytetä, jos tuotteita siirretään 66 §:ssä tarkoitussa yksinkertaistetussa menettelyssä.

Jos valmisteveron alaisia tuotteita lähetetään väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä, valtuutetun varastonpitäjän ja rekisteröidyn lähettäjän on toimitettava sähköisen hallinnollisen asiakirjan luonnos tulliviranomaisille tietokoneistettua järjestelmää käyttäen.

Tulliviranomainen tarkastaa sähköisen hallinnollisen asiakirjan luonnoksessa olevat tiedot sähköisesti. Jos tiedot eivät ole oikein, tulliviranomainen ilmoittaa asiasta lähettäjälle viipymättä. Jos tiedot ovat oikein, tulliviranomainen antaa sähköiselle hallinnolliselle asiakirjalle yksilöivän hallinnollisen viitekoodin ja ilmoittaa sen lähettäjälle.

Tulliviranomainen toimittaa sähköisen hallinnollisen asiakirjan viipymättä määräjäsenväl-

tion toimivaltaisille viranomaisille, jos määräpaikka on toisessa jäsenvaltiossa, tai suoraan vastaanottajalle, jos vastaanottaja on Suomessa.

Jos valmisteveron alaisia tuotteita siirretään Suomesta vientipaikkaan eikä vienti-ilmoitusta anneta Suomessa, tulliviranomainen toimittaa sähköisen hallinnollisen asiakirjan viipymättä vientijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille. Jos vienti-ilmoitus annetaan Suomessa, tulliviranomainen säilyttää sähköisen hallinnollisen asiakirjan odottamassa vientiraporttia.

Tulliviranomaiselle saapunut sähköinen hallinnollinen asiakirja toimitetaan edelleen vastaanottajalle vain, jos tämä on valtuutettu varastonpitäjä, rekisteröity vastaanottaja tai väliaikaisesti rekisteröity vastaanottaja.

59 §

Tuotteiden mukaan liitettävä asiakirja

Valtuutetun varastonpitäjän ja rekisteröidyn lähettäjän on toimitettava valmisteveron alaisten tuotteiden mukana seuraavalle henkilölle paperituloste sähköisestä hallinnollisesta asiakirjasta tai muu kaupallinen asiakirja, jossa selvästi havaittavalla tavalla mainitaan yksilöivä hallinnollinen viitekoodi. Tämä asiakirja on voitava pyydetäessä esittää toimivaltaisille viranomaisille koko väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä tapahtuvan siirron ajan.

60 §

Peruuttaminen

Lähettäjä voi peruuttaa sähköisen hallinnollisen asiakirjan niin kauan kuin siirto ei ole alkanut 56 §:n mukaisesti.

61 §

Määräpaikan muutos

Lähettäjä voi väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä tapahtuvan siirron aikana muuttaa määräpaikkaa käyttäen tietokoneistettua järjestelmää sekä esittää uuden määräpaikan, jonka on oltava veroton varasto, rekisteröity vastaan-

ottaja, väliaikaisesti rekisteröity vastaanottaja, vientipaikka tai soveltuvissa tilanteissa 54 §:ssä tarkoitettu suoran luovutuksen paikka.

62 §

Energiatuotteiden siirrot

Valtuutettu varastonpitäjä tai rekisteröity lähettäjä voi lähettää yhdenmukaistetun valmisteveron alaisia energiatuotteita väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä meritse tai sisävesitse sellaiselle vastaanottajalle, joka ei ole tarkasti tiedossa sillä hetkellä, kun lähettäjä antaa 58 §:ssä tarkoitetun sähköisen hallinnollisen asiakirjan luonnoksen.

Lähettäjän on tietokoneistettua järjestelmää käyttäen toimitettava tulliviranomaisille vastaanottajaa koskevat tiedot heti kun ne ovat tiedossa ja viimeistään siirron päätyttyä.

63 §

Lähetysten jakaminen

Lähettäjä saa väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä jakaa yhdenmukaistetun valmisteveron alaisten energiatuotteiden siirron kahdeksi tai useammaksi siirroksi, jos:

- 1) valmisteveron alaisten tuotteiden kokonaismäärä ei muutu;
- 2) jakaminen suoritetaan Suomen tai muun tällaisen menettelyn sallivan jäsenvaltion alueella; ja
- 3) tulliviranomaiselle tai kyseisen muun jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille ilmoitetaan paikka, jossa siirto jaetaan.

Lähettäjän on ilmoitettava tulliviranomaiselle ennen kuin 1 momentissa tarkoitettu toiminta aloitetaan.

64 §

Vastaanottaminen

Valtuutetun varastonpitäjän, rekisteröidyn vastaanottajan ja väliaikaisesti rekisteröidyn vastaanottajan on viipymättä ja viimeistään vii-

den arkipäivän kuluttua siirron päättymisestä annettava tietokoneistettua järjestelmää käyttäen raportti tuotteiden vastaanottamisesta (*vastaanottoraportti*). Tulliviranomainen voi perustellusta syystä pidentää vastaanottoraportin antamisen määräaika, jos vastaanottaja sitä pyytää.

Tulliviranomainen tarkastaa vastaanottoraportissa olevat tiedot sähköisesti. Jos tiedot eivät ole oikein, tulliviranomainen ilmoittaa asiasta vastaanottajalle viipymättä. Jos nämä tiedot ovat oikein, tulliviranomainen vahvistaa vastaanottajalle vastaanottoraportin rekisteröinnin ja lähettää raportin lähtöjäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille.

Tulliviranomainen toimittaa vastaanottoraportin lähettäjälle. Jos lähetys- ja määräpaikka sijaitsevat Suomessa, vastaanottoraportti toimitetaan suoraan lähettäjälle.

Jos vastaanottajana on jokin 18 §:n 1 momentissa tarkoitetuista henkilöistä tai yhteisöistä, vastaanottajan on 30 päivän kuluessa siirron päättymisestä toimitettava tulliviranomaiselle 18 §:n 4 momentissa tarkoitetun verovapaustodistuksen jäljennös sekä kaupallinen asiakirja, joka osoittaa vastaanotettujen tuotteiden laadun ja määrän. Tulliviranomainen lähettää asiakirjat viipymättä lähtöjäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille toimitettaviksi edelleen lähettäjälle siirron vahvistamista varten.

65 §

Vientiraportti

Jos vienti-ilmoitus on annettu Suomessa, tulliviranomainen laatii vientiraportin sen vahvistuksen perusteella, jonka on antanut tullikoodeksin soveltamisasetuksen 793 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu poistumistoimipaikka tai se toimipaikka, jossa muodollisuudet suoritettiin, kun tuotteet siirrettiin kolmannelle alueelle. Vahvistuksessa on todistettava, että valmisteveron alaiset tuotteet ovat poistuneet unionin alueelta.

Tulliviranomainen tarkastaa 1 momentissa mainitussa vahvistuksessa olevat tiedot sähköisesti. Kun tiedot on tarkastettu, tulliviranomai-

nen lähettää vientiraportin lähtöjäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille.

Tulliviranomainen toimittaa saapuneen vientiraportin lähettäjälle.

66 §

Yksinkertaistettu menettely

Jos tuotteita siirretään verottomien varastojen välillä väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä Suomen alueella, valtuutettu varastonpitäjä voi laatia sähköisen hallinnollisen asiakirjan sijaan asiakirjan, joka sisältää seuraavat tiedot:

- 1) siirrettävät tuotteet ja niiden määrät verolajeittain;
- 2) lähettäjän ja vastaanottajan nimi, osoite ja valmisteveronumero;
- 3) tuotteiden lähetyspäivä ja toimitusosoite;
- 4) lähettävän ja vastaanottavan varaston valmisteveronumero; sekä
- 5) viitenumero, jolla lähetys voidaan yksilöidä lähettäjän ja vastaanottajan kirjanpidossa.

Asiakirja on laadittava kahtena kappaleena, joista toinen on säilytettävä lähettäjän kirjanpidossa. Toinen asiakirjan kappale on liitettävä tuotteiden kuljetuksen mukaan ja säilytettävä vastaanottajan kirjanpidossa. Vastaanottajan on viipymättä ilmoitettava lähettäjälle, jos vastaanotetut tuotteet poikkeavat asiakirjasta.

67 §

Tietokoneistetun järjestelmän korvaava järjestelmä

Jos tietokoneistettu järjestelmä ei ole käytävissä, valtuutettu varastonpitäjä tai rekisteröity lähettäjä voi aloittaa valmisteveron alaisten tuotteiden siirron väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä seuraavin edellytyksin:

- 1) tuotteiden mukana seuraa paperille laadittu asiakirja, jossa on samat tiedot kuin sähköisen hallinnollisen asiakirjan luonnoksessa; ja
- 2) valtuutettu varastonpitäjä tai rekisteröity lähettäjä ilmoittaa asiasta lähtöjäsenvaltion toi-

mivaltaisille viranomaisille ennen siirron alkamista sekä antaa selvityksen syystä, jonka vuoksi tietokoneistettu järjestelmä ei ole käytössä, jos se johtuu lähettäjästä.

Valtuutetun varastonpitäjän tai rekisteröidyn lähettäjän on annettava sähköisen hallinnollisen asiakirjan luonnos 58 §:n mukaisesti, kun tietokoneistettu järjestelmä on jälleen käytettävissä.

Heti kun sähköisessä hallinnollisessa asiakirjassa olevat tiedot on hyväksytty 58 §:n 3 momentin mukaan, sähköinen hallinnollinen asiakirja korvaa paperille laaditun asiakirjan. Tämän jälkeen sovelletaan 58 §:n 4 ja 5 momenttia sekä 64 ja 65 §:ää soveltuvin osin.

Niin kauan kuin sähköisessä hallinnollisessa asiakirjassa olevia tietoja ei ole hyväksytty, siirron katsotaan tapahtuvan väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä 1 momentissa mainitun paperille laaditun asiakirjan mukaisena.

Lähettävän valtuutetun varastonpitäjän tai rekisteröidyn lähettäjän on säilytettävä 1 momentissa tarkoitetun paperille laaditun asiakirjan jäljennös kirjanpidossaan.

Jos tietokoneistettu järjestelmä ei ole käytävissä lähtöjäsenvaltiossa, lähettäjä toimittaa 61 §:ssä tarkoitettua määräpaikan muuttamista tai 62 §:ssä tarkoitettua energiatuotteiden jakamista koskevan tiedon muita viestintäkeinoja käyttäen. Lähettäjän on ilmoitettava asiasta lähtöjäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille ennen kuin määräpaikka muuttuu tai siirto jaetaan.

68 §

Vastaanottoraportin ja vientiraportin korvaavat asiakirjat

Jos vastaanottoraporttia ei voida siirron päätyttyä antaa säädetyssä määräajassa 64 §:n mukaisesti, koska määräjäsenvaltiossa ei ole käytävissä tietokoneistettua järjestelmää tai tietokoneistettu järjestelmä ei ole ollut käytössä lähtöjäsenvaltiossa eikä sähköinen hallinnollinen asiakirja ole vielä korvannut paperista asiakirjaa, vastaanottajan on asianmukaisesti perusteltuja tapauksia lukuun ottamatta annettava tulliviranomaisille paperille laadittu asiakirja, jossa

ovat samat tiedot kuin vastaanottoraportissa ja jossa todistetaan, että siirto on päättynyt.

Tulliviranomainen lähettää 1 momentissa tarkoitettua asiakirjan jäljennöksen lähtöjäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille ja säilyttää vastaanottamansa jäljennöksen vastaanottajan saatavilla, paitsi jos vastaanottaja pystyy antamaan vastaanottoraportin tietokoneistetun järjestelmän kautta pikaisesti tai jos kyse on asianmukaisesti perustellusta tapauksesta.

Kun tietokoneistettu järjestelmä on jälleen käytettävissä määräjäsenvaltiossa tai kun 67 §:n 3 momentissa tarkoitettu menettely on saatettu päätökseen, vastaanottajan on annettava 64 §:n mukaisesti vastaanottoraportti.

Jos 65 §:ssä tarkoitettua vientiraporttia ei voida esittää siirron päätyttyä, koska vientijäsenvaltiossa ei ole käytettävissä tietokoneistettua järjestelmää tai sähköinen hallinnollinen asiakirja ei ole korvannut paperista asiakirjaa, vientijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset lähettävät lähtöjäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille paperille laaditun asiakirjan, jossa on samat tiedot kuin vientiraportissa ja jossa todistetaan, että siirto on päättynyt, paitsi jos vientiraportti voidaan toimittaa tietokoneistetun järjestelmän kautta pikaisesti tai jos on kyse asianmukaisesti perustellusta tapauksesta.

Lähtöjäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset toimittavat lähettäjälle jäljennöksen 4 momentissa mainitusta paperille laaditusta asiakirjasta tai säilyttävät sen hänen saatavillaan.

Kun tietokoneistettu järjestelmä on jälleen käytettävissä vientijäsenvaltiossa tai kun sähköinen hallinnollinen asiakirja on korvannut paperisen asiakirjan, vientijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset lähettävät vientiraportin.

69 §

Vaihtoehtoiset todisteet

Sen estämättä, mitä 68 §:ssä säädetään, vastaanottoraportti tai vientiraportti ovat todisteita siitä, että valmisteveron alaisten tuotteiden siirto on päättynyt 57 §:n mukaisesti.

Jos vastaanotto- tai vientiraporttia ei ole muista kuin 68 §:n 1 momentissa mainituista

syistä annettu, vaihtoehtoisena näyttönä siirron päättymisestä voidaan esittää asianmukaisiin todisteisiin perustuva määräjäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten antama vahvistus, jonka mukaan lähetetyt valmisteveron alaiset tuotteet ovat saapuneet niille ilmoitettuun määräpaikkaan. Jos kyse on unionin ulkopuolelle vietävistä tuotteista, näyttönä voidaan esittää sen jäsenvaltion, jossa poistumistullitoimipaikka sijaitsee, toimivaltaisten viranomaisten antama vahvistus tuotteiden poistumisesta unionin alueelta.

Asianmukainen todiste on vastaanottajan antama asiakirja, jossa on samat tiedot kuin vastaanottoraportissa tai vientiraportissa. Kun lähtöjäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ovat hyväksyneet asianmukaiset todisteet, he päättävät siirron tietokoneistetussa järjestelmässä.

70 §

Tarkemmat määräykset tietokoneistetun järjestelmän käyttöönotosta ja käytöstä

Tullihallitus antaa tarkempia määräyksiä tietokoneistetun järjestelmän käytöstä, sähköisen hallinnollisen asiakirjan tietosisällöstä sekä siitä, mitä varmenne- tai tunnistemenettelyä käyttäen sähköinen hallinnollinen asiakirja voidaan antaa.

Valmisteveron alaisten tavaroiden väliaikaisesti verottomissa siirroissa käytettävien sähköisten sanomien rakenteesta ja sisällöstä säädetään neuvoston direktiivin 2008/118/EY täytäntöön panemisesta valmisteveron alaisten tavaroiden väliaikaisesti verottomia siirtoja koskevien tietokoneistettujen menettelyjen osalta annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 684/2009.

71 §

Eräiden tuotteiden siirtäminen ilman tietokoneistettua järjestelmää

Muiden kuin yhdenmukaistetun valmisteveron alaisten tuotteiden siirtämisessä ei käytetä tietokoneistettua järjestelmää eikä siihen sovel-

leta, mitä 53, 58—65, 67, 68 ja 70 §:ssä säädetään. Jos näitä tuotteita siirretään väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä verottomien varastojen välillä Suomen alueella, noudatetaan 66 §:ssä säädettyä yksinkertaistettua menettelyä.

Jos muita kuin yhdenmukaistetun valmisteveron alaisia tuotteita tuodaan unionin ulkopuolelta, valtuutetun varastonpitäjän tai rekisteröidyn vastaanottajan on merkittävä vapaaseen liikkeeseen luovuttamista koskevaan tulli-ilmoitukseen sen verottoman varaston numero, johon tuotteet siirretään, ja tuontierän viitenumero sekä merkittävä kirjanpitoonsa vastaanoton tapahtuttua tulli-ilmoituksen numero ja tuontierän viitenumero.

9 luku

Toisessa jäsenvaltiossa verotetut tuotteet

72 §

Yksityishenkilön tuomiset

Valmisteveroa ei kanneta toisessa jäsenvaltiossa kulutukseen luovutetuista tuotteista, jotka yksityishenkilö hankkii omaan käyttöönsä ja itse kuljettaa mukanaan Suomeen.

Jos yksityishenkilö hankkii tuotteita muutoin kuin 1 momentissa tarkoitettulla tavalla, hän on velvollinen suorittamaan tuotteista veron, jonka perusteesta ja määrästä säädetään asianomaisessa valmisteverolaissa. Yksityishenkilön on lisäksi noudatettava kaupalliseen tarkoitukseen toimitettavien tuotteiden verotusta ja valvontaa koskevia tämän lain säännöksiä.

Arvioitaessa sitä, onko yksityishenkilön mukanaan Suomeen tuomat tuotteet katsottava tulevan hänen omaan käyttöönsä vai kaupalliseen tai muuhun elinkeinotarkoitukseen, huomioon otetaan tuotteiden haltijan kaupallinen asema ja hallussapidon syyt, tuotteiden sijaintipaikka ja käytetty kuljetustapa, tuotteisiin liittyvät asiakirjat, tuotteiden luonne sekä tuotteiden määrä ja muut näihin verrattavat asiaan vaikuttavat seikat.

Sen estämättä, mitä edellä tässä pykälässä säädetään, yksityishenkilön, joka tuo mukanaan toisesta jäsenvaltiosta Suomeen moottoripolttoainetta omaan käyttöönsä, on suoritettava polttoaineesta nestemäisten polttoaineiden valmisteverosta annetussa laissa (1472/1994) tarkoitettua valmisteveroa ja huoltovarmuusmaksua, jos kysymys on:

1) moottoripolttoaineesta, joka tuodaan muulla tavalla kuin moottorikulkuneuvon tavanomaisessa polttoainesäiliössä;

2) moottoripolttoaineesta, jota tuodaan vara-säiliössä enemmän kuin 10 litraa moottorikulkuneuvoa kohti; tai

3) lämmitykseen käytettävästä nestemäisestä polttoaineesta, jota tuodaan muulla tavalla kuin ammattimaisessa elinkeinotoiminnassa käytettävässä säiliöautossa.

Edellä 4 momentissa tarkoitetuissa tilanteissa yksityishenkilön on saapuessaan Suomeen ilmoitettava verotettava polttoaine tulliviranomaiselle.

73 §

Lahjalähetykset

Yksityishenkilö saa omaa käyttöönsä varten verotta vastaanottaa toisesta jäsenvaltiosta toisen yksityishenkilön vastikkeetta lähettämiä tupakkatuotteita ja alkoholijuomia enintään seuraavat määrät:

1) tupakkatuotteita:

a) savukkeita 300 kappaletta;

b) pikkusikareita 150 kappaletta; yksittäispaino enintään kolme grammaa;

c) sikareita 75 kappaletta; tai

d) piippu- ja savuketupakkaa 400 grammaa;

2) alkoholijuomia:

a) alkoholia tai alkoholijuomaa, jonka alkoholipitoisuus ylittää 22 tilavuusprosenttia, 1 litra;

b) alkoholia tai alkoholijuomaa, jonka alkoholipitoisuus on enintään 22 tilavuusprosenttia, 3 litraa;

c) hiilihapottomia viinejä 5 litraa; ja

d) olutta 15 litraa.

Joka vastaanottaa tupakkatuotteita tai alkoholijuomia enemmän kuin 1 momentissa säädetään verottomaksi, on velvollinen suorittamaan ylimenevältä osalta veron, jonka perusteesta ja määrästä säädetään asianomaisessa valmisteverolaissa.

74 §

Yksityishenkilön hankinnat

Jos yksityishenkilö muuten kuin 72 §:ssä tarkoitetulla tavalla tai etämyynnillä hankkii toisesta jäsenvaltiosta omaan käyttöönsä valmisteveron alaisia tuotteita, jotka toinen yksityishenkilö tai ammattimainen elinkeinonharjoittaja kuljettaa Suomeen, tuotteet hankkinut yksityishenkilö on verovelvollinen. Tuotteiden kuljettamiseen osallistunut sekä tuotteita Suomessa hallussaan pitävä ovat myös vastuussa tuotteet hankkineen yksityishenkilön suoritettavasta verosta kuin omasta verostaan.

Valmisteveroa on suoritettava sinä päivänä voimassa olevien säännösten mukaan, jona tuotteet luovutetaan tai luovutukseen tarkoitettuja tuotteita pidetään hallussa Suomessa.

Edellä 1 momentissa tarkoitettun yksityishenkilön on ennen siirron aloittamista annettava tulliviranomaiselle ilmoitus toisesta jäsenvaltiosta Suomeen lähetettävistä yhdenmukaistetun valmisteveron alaisista tuotteista sekä annettava vaakuus valmisteverojen suorittamisesta.

75 §

Hallussapito kaupallisessa tarkoituksessa

Jos toisessa jäsenvaltiossa kulutukseen luovutettuja valmisteveron alaisia tuotteita pidetään hallussa kaupallisessa tarkoituksessa Suomessa niiden täällä tapahtuvaa luovuttamista tai käyttöä varten, niistä on kannettava valmistevero Suomessa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta etämyyntiä koskevien säännösten soveltamista.

Verovelvollinen on se, joka luovuttaa tuotteet tai pitää hallussaan luovutukseen tarkoitet-

tuja tuotteita tai jolle tuotteet luovutetaan Suomessa.

Valmisteveroa on suoritettava sinä päivänä voimassa olevien säännösten mukaan, jona tuotteet luovutetaan tai luovutukseen tarkoitettuja tuotteita pidetään hallussa Suomessa.

Jos yhdessä jäsenvaltiossa kulutukseen jo luovutettuja valmisteveron alaisia tuotteita siirretään unionissa kaupallisissa tarkoituksissa ja siirrossa noudatetaan 78 §:ssä säädettyjä menettelyjä, tuotteita ei katsota pidettävän hallussa tässä tarkoituksessa ennen kuin ne saapuvat määräjäsenvaltioon.

76 §

Hallussapito vesi- tai ilma-aluksessa

Suomen ja toisen jäsenvaltion välillä liikennöivässä vesi- tai ilma-aluksessa olevia valmisteveron alaisia tuotteita, jotka eivät ole myytävänä, kun alus on Suomen alueella, ei katsota pidettävän hallussa kaupallisessa tarkoituksessa Suomessa.

77 §

Veroton polttoaine ammattimaisessa liikenteessä

Verotonta on polttoaine, joka on toisesta jäsenvaltiosta saapuvan ammattimaisessa liikenteessä olevan moottoriajoneuvon tavanomaisessa polttoainesäiliössä taikka ajoneuvossa olevaan jäähdytysjärjestelmään tai muuhun järjestelmään liittyvässä tavanomaisessa polttoainesäiliössä, jos polttoaine on tarkoitettu ajoneuvon omaa käyttöä taikka ajoneuvossa olevan jäähdytysjärjestelmän tai muun järjestelmän ylläpitämistä varten.

78 §

Menettely kaupallisissa siirroissa

Sen, joka lähettää tuotteita 75 §:n 1 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa Suomen ja toisen jäsenvaltion välillä tai Suomessa siten, että tuotteiden kuljetus tapahtuu toisen jä-

senvaltion alueen kautta, on varustettava tuotteet lähtöjäsenvaltiossa kulutukseen luovutettujen yhteisön sisällä liikkuvien valmisteveron alaisten tuotteiden yksinkertaistetusta saateasiakirjasta annetussa komission asetuksessa (ETY) N:o 3649/92 tarkoitetulla saateasiakirjalla (*yksinkertaistettu saateasiakirja*), joka sisältää 58 §:n 1 momentissa tarkoitetun asiakirjan keskeiset tiedot.

Verovelvollisen on ennen siirron aloittamista annettava tulliviranomaiselle ilmoitus toisesta jäsenvaltiosta Suomeen lähetettävistä tuotteista sekä annettava vakuus valmisteverojen suorittamisesta.

Mitä 1 ja 2 momentissa säädetään, ei sovelleta siirrettäessä muita kuin yhdenmukaistetun valmisteveron alaisia tuotteita Suomen ja toisen jäsenvaltion välillä.

Valtioneuvoston asetuksella voidaan säätää 1 momentissa mainittua saateasiakirjaa korvaavasta menettelystä, jota noudatetaan siirrettäessä kulutukseen luovutettuja tuotteita säännöllisesti Suomen ja toisen jäsenvaltion välillä. Edellytyksenä on, että toisessa jäsenvaltiossa on vastavuoroisesti säädetty tai määrätty samanlaisen yksinkertaistetun menettelyn soveltamisesta.

79 §

Etämyynti

Valmistevero kannetaan etämyynnillä Suomeen myydyistä tuotteista.

Etämyyjä on verovelvollinen. Jos etämyyjällä on veroedustaja, hän on etämyyjän sijasta verovelvollinen. Etämyyjä on vastuussa veroedustajan suorittavasta valmisteverosta kuin omasta verostaan.

Valmisteverovelvollisuus syntyy, kun valmisteveron alaiset tuotteet luovutetaan Suomessa. Valmisteveroa on suoritettava sinä päivänä voimassa olevien säännösten mukaan, jona tuote luovutetaan Suomessa.

80 §

Menettely etämyynnissä

Etämyyjän, jolla ei ole Suomessa veroedustajaa, on annettava ilmoitus tulliviranomaiselle ennen valmisteveron alaisten tuotteiden lähettämistä toisesta jäsenvaltiosta Suomeen sekä annettava vakuus valmisteverojen suorittamisesta.

Mitä 1 momentissa säädetään, ei sovelleta siirrettäessä muita kuin yhdenmukaistetun valmisteveron alaisia tuotteita toisesta jäsenvaltiosta Suomeen.

81 §

Kulutukseen luovutettujen tuotteiden tuhoutumisen kuljetuksen aikana

Valmisteveroa ei kanneta Suomessa, jos kulutukseen luovutetut valmisteveron alaiset tuotteet tuhoutuvat täydellisesti tai ne menetetään lopullisesti niiden kuljetuksen aikana toisesta jäsenvaltiosta Suomeen. Tuhoutumisen tai menettämisen tulee tapahtua tuotteiden luonteesta johtuvan syyn, kuten vanhentumisen, haihtumisen tai näihin verrattavan tuotteen ominaisuuksiin liittyvän syyn vuoksi, ylivoimaisen esteen tai ennalta arvaamattoman tapahtuman, kuten tulipalon, rikkoutumisen tai vastaavan muun tapahtuman, seurauksena taikka toimivaltaisen viranomaisen luvan perusteella. Tuotteita pidetään täydellisesti tuhoutuneina tai lopullisesti menetettyinä, jos niitä ei ole mahdollista käyttää valmisteveron alaisina tuotteina.

Jos valmisteveron alaiset tuotteet tuhoutuvat täydellisesti tai ne menetetään lopullisesti Suomessa tai tämä havaitaan Suomessa, tuotteiden tuhoutuminen tai menettäminen on näytettävä toteen tulliviranomaista tyydyttävällä tavalla. Jos tuotteet tuhoutuvat tai ne menetetään tai se havaitaan muussa jäsenvaltiossa, se on näytettävä toteen tämän jäsenvaltion toimivaltaisia viranomaisia tyydyttävällä tavalla.

Vakuus, joka on annettu 28 §:n 2 momentin, 78 §:n 2 momentin tai 80 §:n 1 momentin nojalla, on vapautettava.

82 §

Sääntöjenvastainen menettely

Valmistevero kannetaan Suomessa sellaisista toisessa jäsenvaltiossa kulutukseen luovutetuista tuotteista, joiden 75 §:n 1 momentissa tai 79 §:n 1 momentissa tarkoitetun siirron aikana on tapahtunut sääntöjenvastaisuus Suomessa.

Valmistevero kannetaan, jos sääntöjenvastaisuus havaitaan Suomessa, mutta ei voida määrittää, missä sääntöjenvastaisuus on tapahtunut. Jos kuitenkin kolmen vuoden kuluessa päivästä, jona kulutukseen luovutetut valmisteveron alaiset tuotteet on hankittu, saadaan selville, missä jäsenvaltiossa sääntöjenvastaisuus todella tapahtui, valmistevero kannetaan siinä jäsenvaltiossa.

Valmistevero kannetaan siltä, joka antoi vakuuden veron maksamisesta 28 §:n 2 momentin, 78 §:n 2 momentin tai 80 §:n 1 momentin mukaisesti, ja siltä, joka osallistui sääntöjenvastaisuuteen.

Sääntöjenvastaisuudella tarkoitetaan tässä pykälässä tilannetta, kun 75 §:n 1 momentissa tai 79 §:n 1 momentissa tarkoitettujen valmisteveron alaisten tuotteiden siirtoon ei ole sovellettu 78 §:ssä tarkoitettua menettelyä ja kun kyseisten tuotteiden siirto tai sen osa ei ole päättynyt säännösten mukaisesti.

83 §

Valmisteveron palauttaminen tai peruuttaminen

Jos sellaisia tuotteita, joista Suomessa on suoritettu valmistevero, on käytetty tai toimitettu käytettäväksi verottomaksi säädettyyn tarkoitukseen, tuotteet käyttäneellä tai luovuttaneella on oikeus hakemuksesta saada suoritettua veroa vastaava palautus, jollei tässä laissa tai asianomaisissa valmisteverolaissa ole verotommuuden toteuttamisesta muuta säädetty. Palautuksen edellytyksenä on, että hakija luotettavasti osoittaa tuotteet toimitetuiksi tai käytetyiksi verottomaan tarkoitukseen.

Jos sellaisia tuotteita, joista Suomessa on suoritettu valmistevero, pidetään hallussa kaupalli-

sisä tarkoituksissa toisessa jäsenvaltiossa siellä tapahtuvaa luovuttamista tai käyttöä varten, tuotteet lähettäneellä on oikeus hakemuksesta saada suoritettua veroa vastaava palautus. Palautuksen edellytyksenä on, että tuotteiden siirrossa toiseen jäsenvaltioon on noudatettu 78 §:ssä säädettyä menettelyä ja hakija luotettavasti osoittaa, että tuotteesta on toisessa jäsenvaltiossa suoritettu asianmukaisesti valmistevero.

Jos sellaisia tuotteita, joista Suomessa on suoritettu valmistevero, myydään etämyynnillä Suomesta toiseen jäsenvaltioon, tuotteet myyneellä on oikeus hakemuksesta saada Suomessa suoritettua valmisteveroa vastaava palautus. Palautuksen edellytyksenä on, että etämyyjä tai hänen veroedustajansa on ennen tuotteiden lähettämistä rekisteröitynyt ja antanut vakuuden määräjäsenvaltioon sekä maksanut tuotteista määräjäsenvaltion valmisteveron.

Suomessa kulutukseen luovutetuista tuotteista suoritettu valmistevero on hakemuksesta palautettava, jos tuotteista on 82 §:ssä tarkoitettua tilanteessa kannettu vero siinä jäsenvaltiossa, jossa sääntöjenvastaisuus tapahtui tai havaittiin. Tällöin myös 28 §:n 2 momentin, 78 §:n 2 momentin tai 80 §:n 1 momentin nojalla annettu vakuus on vapautettava.

Jos 1—4 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa tuotteesta Suomessa määrättyä veroa ei ole kokonaan suoritettu, suorittamatta oleva vero peruutetaan. Palautusta tai peruutusta on haettava tulliviranomaiselta kolmen vuoden kuluessa sen kalenterivuoden päättymisestä, jolloin tuotteesta on Suomessa määrätty vero.

10 luku

Unionin ulkopuolelta tuotavien tuotteiden verottomuus

84 §

Yksityishenkilön tuomiset

Unionin ulkopuolelta Suomeen saapuva matkustaja saa tuoda valmisteveron alaisia tuotteita henkilökohtaisissa matkatavaroissaan verotta enintään jäljempänä säädetyn määrän. Verot-

tomuuden edellytyksenä on, ettei tuonti ole luonteeltaan kaupallista.

Tuontia ei pidetä luonteeltaan kaupallisena, jos:

- 1) tuonti on satunnaista;
- 2) tuontiin sisältyy yksinomaan matkustajan henkilökohtaiseen tai perheen käyttöön taikka lahjaksi tarkoitettuja tuotteita; ja
- 3) tuotteiden luonne ja määrä ovat sellaisia, ettei niitä voida pitää kaupallisiin tarkoituksiin tuotavina tuotteina.

Henkilökohtaisina matkatavaroina pidetään matkatavaroita, jotka matkustaja pystyy esittämään tulliviranomaiselle Suomeen saapuessaan. Henkilökohtaisina pidetään myös matkatavaroita, jotka matkustaja voi esittää tulliviranomaiselle vasta myöhemmin, jos matkustaja esittää selvityksen siitä, että kuljetuksesta vastaava yritys oli matkustajan lähtöhetkellä rekisteröinyt nämä tuotteet mukana seuraaviksi matkatavaroiksi.

Muiden kuin jäljempänä 85—87 §:ssä tarkoitettujen valmisteveron alaisten tuotteiden tuontiin sovelletaan lisäksi arvonlisäverolain (1501/1993) 95 d §:ää.

Tuotteet, jotka osoitetaan hankituiksi verollisina toisesta jäsenvaltiosta, ovat kuitenkin verotomia sen mukaan kuin 72 §:ssä säädetään.

85 §

Tupakkatuotteiden verottomat tuontimäärät

Verotta 84 §:n nojalla tuotavien tupakkatuotteiden enimmäismäärä on:

- 1) 200 savuketta;
- 2) 100 pikkusikaria; yksikköpaino enintään kolme grammaa;
- 3) 50 sikaria; tai
- 4) 250 grammaa piippu- ja savuketupakkaa.

Verotta saa tuoda useampaa kuin yhtä 1 momentissa tarkoitettua tupakkatuotetta, jos niiden prosentuaaliset osuudet verottomista enimmäismääristä ovat yhteensä enintään 100 prosenttia.

Alle 18-vuotias ei saa tuoda tupakkatuotteita verotta.

Se, joka saapuessaan unionin ulkopuolelta tuo mukanaan tupakkatuotteita enemmän kuin tässä laissa säädetään verottomiksi, on velvollinen suorittamaan ylimenevältä osalta veroa, jonka perusteesta ja määrästä säädetään tupakkaverosta annetussa laissa (1470/1994).

86 §

Alkoholijuomien verottomat tuontimäärät

Matkustaja saa 84 §:n nojalla tuoda verotta hiilihapotonta viiniä 4 litraa ja olutta 16 litraa.

Lisäksi matkustaja saa tuoda verotta:

- 1) litran alkoholia tai alkoholijuomaa, jonka alkoholipitoisuus on yli 22 tilavuusprosenttia; tai
- 2) 2 litraa alkoholia tai alkoholijuomaa, jonka alkoholipitoisuus on enintään 22 tilavuusprosenttia.

Verotta saa tuoda sekä 2 momentin 1 että 2 kohdassa tarkoitettuja tuotteita, jos niiden prosentuaaliset osuudet verottomista enimmäismääristä ovat yhteensä enintään 100 prosenttia.

87 §

Veroton polttoaine

Verotta saa 84 §:n nojalla lisäksi tuoda moottorikulkuneuvon tavanomaisessa polttoainesäiliössä olevan polttoaineen ja jokaisen moottorikulkuneuvon osalta enintään 10 litraa tällaisella kulkuneuvolla kuljetettavassa kannettavassa säiliössä olevaa polttoainetta.

Se, joka saapuessaan unionin ulkopuolelta tuo mukanaan polttoainetta enemmän kuin 1 momentissa säädetään verottomaksi, on velvollinen suorittamaan ylimenevältä osalta veroa, jonka perusteesta ja määrästä säädetään nestemäisten polttoaineiden valmisteverosta annetussa laissa.

88 §

Lahjalähetykset

Yksityishenkilön unionin ulkopuolelta Suomessa olevalle toiselle yksityishenkilölle lähetämät vähäarvoiset, muut kuin kaupalliset lähetykset, savukkeita, pikkusikareita, sikareita, piippu- ja savuketupakkaa, alkoholia ja alkoholijuomia lukuun ottamatta, ovat verottomia samoin edellytyksin ja rajoituksin kuin, mitä näiden tuotteiden tullittomuudesta säädetään, jollei tässä laissa toisin säädetä.

89 §

Verottomien tuotteiden myynti vesi- tai ilma-aluksessa tai lentokentällä

Verottomia ovat tuotteet, jotka myydään matkatavaroissa mukaan otettaviksi ammatteisessa kansainvälisessä liikenteessä olevassa vesi- tai ilma-aluksessa matkustavalle sellaisen unionin ulkopuolisen matkan aikana, jolloin matkustajat voivat poistua aluksesta.

Verottomia ovat tuotteet, jotka myydään lentokentällä sijaitsevassa verottomien tavaroiden myymälässä unionin ulkopuolelle matkustavalle matkatavarana mukaan otettaviksi. Verottomien tavaroiden myymälällä tarkoitetaan 6 §:n 5 kohdassa tarkoitettua verotonta varastoa.

90 §

Henkilökunnan tuomiset

Suomen ja unionin ulkopuolisen maan tai alueen välisessä ammatteisessa liikenteessä olevan kulkuneuvon henkilökuntaan kuuluva saa tuoda verotta tuomisinaan tavaroita samoin edellytyksin ja rajoituksin kuin, mitä arvonlisäverolain 95 e §:ssä säädetään.

91 §

Veroton polttoaine ammatteisessa liikenteessä

Unionin ulkopuolelta saapuvissa moottoriajoneuvoissa ja erikoiskonteissa oleva polttoaine on verotonta samoin edellytyksin ja rajoituksin kuin, mitä näiden tuotteiden tullittomuudesta säädetään, jollei tässä laissa toisin säädetä.

11 luku

Kirjanpitovelvollisuus

92 §

Valtuutetun varastonpitäjän kirjanpito-velvollisuus

Valtuutetun varastonpitäjän on pidettävä valmisteverotusta varten sellaista kirjanpitoa, josta käy selville verottomassa varastossa valmistettujen, jalostettujen, varastoitujen, omaan käyttöön otettujen, vastaanotettujen, täydellisesti tuhoutuneiden tai lopullisesti menetettyjen sekä varastosta lähetettyjen ja sieltä kulutukseen luovutettujen tuotteiden määrät, suorassa luovutuksessa vastaanotettujen tuotteiden määrät sekä muut valmisteveron määrittämistä ja verotuksen valvontaa varten tarvittavat tiedot. Verotonta varastoa koskeva kirjanpitoaineisto on säilytettävä Suomessa.

Veroton varasto on inventoitava säännöllisesti. Inventaariosta tehtävät tositteet on säilytettävä osana verottoman varaston kirjanpitoa.

Valtuutetun varastonpitäjän on säilytettävä Suomessa aikajärjestyksessä sellaiset väliaikaisesti verottomana vastaanotettujen tuotteiden mukana seuranneet asiakirjat, joita ei ole toimitettu tietokoneistettuun järjestelmään. Ne on pyynnöstä toimitettava tulliviranomaiselle.

93 §

Muun verovelvollisen, etämyyjän ja rekisteröidyn lähettäjän kirjanpitovelvollisuus

Muun kuin 92 §:ssä tarkoitetun verovelvollisen sekä sen, joka Suomesta etämyynnillä myy valmisteveron alaisia tuotteita toiseen jäsenvaltioon, on pidettävä sellaista kirjanpitoa, josta käy selville vastaanotettujen, hallussa pidettyjen, siirrettyjen ja myytyjen tuotteiden määrät sekä muut valmisteveron määräämistä ja verotuksen valvontaa varten tarvittavat tiedot.

Rekisteröidyn vastaanottajan ja väliaikaisesti rekisteröidyn vastaanottajan on säilytettävä Suomessa aikajärjestyksessä väliaikaisesti verottamana vastaanotettujen tuotteiden mukana seuranneet asiakirjat, joita ei ole toimitettu tietokoneistettuun järjestelmään. Ne on pyynnöstä toimitettava tulliviranomaiselle.

Rekisteröidyn lähettäjän on pidettävä sellaista kirjanpitoa, josta käy selville väliaikaisessa verottomuusjärjestelmässä lähetettyjen tuotteiden määrät sekä muut valmisteveron määräämistä ja verotuksen valvontaa varten tarvittavat tiedot.

94 §

Muu kirjanpitovelvollisuus

Mitä 92 ja 93 §:ssä säädetään, koskee soveltuvin osin myös varastonpitäjän tai muun verovelvollisen Suomessa olevan sivuliikkeen edustajaa.

Sen, joka on hankkinut valmisteveron alaisia tuotteita verotta tässä laissa tai asianomaisessa valmisteverolaissa verottomaksi säädettyyn tarkoitukseen, on pidettävä valmisteverotusta varten sellaista kirjanpitoa, josta käy selville verotta hankittujen tuotteiden määrät, tuotteiden käytö ja varaston määrät.

95 §

Kirjanpitoaineiston selväkielisyys ja säilytysaika

Edellä 92—94 §:ssä tarkoitettu kirjanpitoaineisto on tehtävä selväkielisessä kirjallisessa muodossa tai koneellisella tietovälineellä, josta se on muutettavissa selväkieliseen kirjalliseen muotoon tai yleisesti käytössä olevaan tallennusmuotoon.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu aineisto on säilytettävä neljän kalenterivuoden ajan. Jos aineisto on sekä selväkielisessä kirjallisessa muodossa että koneellisella tietovälineellä, se on säilytettävä molemmissa muodoissa edellä säädetyn määräajan.

12 luku

Tarkastus, tietojenantovelvollisuus ja haltuunotto

96 §

Tarkastus

Tulliviranomainen voi tehdä tarkastuksia tämän lain tai asianomaisen valmisteverolain säännösten noudattamisen valvomiseksi. Tarkastuksessa voi olla läsnä myös muun viranomaisen edustajia. Tarkastuksessa on noudatettava soveltuvin osin, mitä hallintolain 39 §:ssä säädetään.

Verovelvollisen on pyydettyäessä esitettävä asianomaiselle tulliviranomaiselle tarkastusta varten kirjanpitoaineistonsa, tiedot kirjanpitojärjestelmästä ja sen yhteyksistä muihin järjestelmiin, tiedot sisäisen valvonnan järjestelmistä ja muut verotuksessa tarpeelliset tiedot pyydettyssä muodossa. Jos tarkastettava aineisto on säilytetty koneellisella tietovälineellä, verovelvollisen on pyydettyäessä saatettava aineisto selväkieliseen kirjalliseen muotoon tai yleisesti käytössä olevaan tallennusmuotoon. Verovelvollisen on myös esitettävä varastonsa ja muut tilansa, siltä osin kuin ne eivät kuulu kotirauhan piiriin, sekä annettava tarvittavat tilat ja laitteet

tarkastuksen suorittamista varten ja muutoinkin avustettava tarkastuksessa.

Tarkastusta suorittavalla henkilöllä on oikeus viedä tarkastettava aineisto tai siitä valmistettu jäljennös pois verovelvollisen hallusta muualla tapahtuvaa tarkastusta varten, jos se on mahdollista aiheuttamatta kohtuutonta haittaa verovelvolliselle. Aineisto on palautettava heti, kun sitä ei enää tarvita tarkastuksen suorittamista varten.

Mitä edellä tässä pykälässä säädetään verovelvollisesta, koskee soveltuvin osin myös verovelvollisen Suomessa olevan sivuliikkeen edustajaa ja sitä, joka on tämän lain tai asianomaisen valmisteverolain nojalla hankkinut verotta valmisteveron alaisia tuotteita.

Jokaisen on salassapitosäännösten estämättä annettava pyynnöstä tulliviranomaiselle tietoja valmisteveron alaisten tuotteiden ostoista, hallussapidosta, siirroista, myynneistä ja valmistuksesta.

97 §

Tulliviranomaisen muut tarkastusvaltuudet

Tulliviranomaisella on oikeus tämän lain tai asianomaisen valmisteverolain säännösten noudattamisen valvomiseksi tai jos se on tarpeen verotusta varten:

- 1) päästä varastoihin ja muihin tiloihin sekä tarkastaa ne, jos niissä säilytetään tai käsitellään valmisteveron alaisia tuotteita;
- 2) pysäyttää ja tarkastaa kulkuneuvo;
- 3) antaa valmisteveron alaisen tuotteen purkamista, lastausta, kuljetusta, vastaanottamista, varastointia ja lähettämistä koskevia määräyksiä sekä asettaa valmisteveron alaisen tuotteen päällykseen, kuljetusvälineeseen taikka varastoon lukko, sinetti tai muu tunnistemerkki.

Kotirauhan piiriin kuuluvaa tilaa ei kuitenkaan saa tarkastaa.

Tarkastuksessa voi olla läsnä myös muun viranomaisen edustajia. Tarkastuksessa on noudatettava soveltuvin osin, mitä hallintolain 39 §:ssä säädetään.

98 §

Muu tietojenantovelvollisuus

Sen, joka on luovuttanut tai hankkinut tuotteita 19 §:ssä verottomaksi säädettyä käyttöä varten, on salassapitosäännösten estämättä annettava tulliviranomaiselle tiedot tuotteiden hankinnoista, käytöstä, varastomääristä, luovutuksista ja muista verotuksen valvontaa varten tarpeellisista tiedoista. Tullihallitus antaa tarkemmat määräykset tietojen sisällöstä sekä toimittamistavasta ja -ajankohdasta.

Sen, joka pitää hallussaan valmisteveron alaisia tuotteita, on vaadittaessa annettava tuotteista tulliviranomaiselle korvauksetta näytteitä, jotka ovat tarpeen verotusta ja sen valvontaa varten.

99 §

Verottoman käytön selvittämisen laiminlyönti

Jos se, joka on toimittanut verottomaan tarkoitukseen taikka hankkinut tuotteita verotta tämän lain tai asianomaisen valmisteverolain nojalla, ei voi jälkikäteen tehtävässä tarkastuksessa osoittaa tuotteita toimitetuiksi tai käytetyiksi verottomaan tarkoitukseen, tuotteista on suoritettava valmistevero sen mukaan kuin tässä laissa säädetään.

100 §

Sivullisen tietojenantovelvollisuus

Jokaisen on tulliviranomaisen kirjallisesta kehotuksesta määräajassa annettava salassapitosäännösten estämättä sellaisia toisen verotusta tai siitä johtunutta valitusasiaa varten tarpeellisia toista koskevia tietoja, jotka selviävät hänen hallussaan olevista asiakirjoista tai muutoin ovat hänen tiedossaan, jos ne eivät koske asiaa, josta hänellä lain mukaan on oikeus kieltäytyä todistamasta.

Edellä 1 momentissa tarkoitettulla viranomaisella on oikeus tarkastaa tai 96 §:n 2 momentissa mainitulla tavalla tarkastuttaa ne liike- ja muut asiakirjat, joista tämän pykälän 1 momentissa mainittuja tietoja voi olla saatavissa.

101 §

Vastuu tarkastuksesta aiheutuvista kustannuksista

Sen, joka on 96, 98 ja 100 §:ssä tarkoitettulla tavalla velvollinen esittämään ja antamaan tulliviranomaiselle valmisteverotusta koskevia tietoja tai avustamaan tarkastuksessa, on suoritettava nämä toimenpiteet omalla kustannuksellaan.

102 §

Uhkasakko

Tulliviranomainen voi asettaa 96, 98 tai 100 §:ssä säädetyn tietojenantovelvollisuuden tehosteeksi uhkasakon. Uhkasakkoa ei kuitenkaan saa asettaa, jos asianosaista on aihetta epäillä rikoksesta ja pyydetty aineisto liittyy rikosepäilyn kohteena olevaan asiaan.

103 §

Haltuunotto

Tulliviranomaisella on verosaatavien turvaamiseksi oikeus ottaa haltuunsa valmisteveron alaiset tuotteet, jos:

1) niitä ei ole asianmukaisesti ilmoitettu verotettaviksi;

2) niihin ei ole sovellettu valmisteverotusta koskevia säännöksiä tai tulliviranomaisen näiden säännösten nojalla antamia päätöksiä ja määräyksiä;

3) niihin liittyvästä verovelvollisuudesta, veron alaisuudesta taikka maahantuonnin tarkoituksesta on epäselvyyttä; taikka

4) on olemassa muu perusteltu syy turvata verosaatava.

Haltuun otetuista tuotteista on pidettävä selkeää kirjjanpitoa, josta käy selville haltuun otettujen tuotteiden laatu ja määrä, haltuunottoaika ja -aika, omistaja tai haltija sekä muut haltuunoton kannalta merkittävät seikat.

Haltuun otettu tuote on palautettava, kun verot on maksettu tai verosaatava on muuten turvattu, jollei esitutkintaviranomainen tee tuotteen osalta pakkokeinolain (450/1987) 4 luvussa säädettyä takavarikkoa eikä tuotetta tuomita valtiolle menetetyksi.

Jollei tuotetta ole palautettu eikä ole ryhdytty muihin 3 momentissa tarkoitettuihin toimenpiteisiin kuuden kuukauden kuluessa haltuunotosta, tuote voidaan hävittää, luovuttaa käytettäväksi muiden tuotteiden valmistukseen tai myydä tullihuutokaupassa sen mukaan kuin tullilaissa säädetään.

13 luku

Oikeussuojakeinot

104 §

Ennakkoratkaisu

Tullihallitus voi hakemuksesta antaa ennakkoratkaisun tuotteesta suoritettavasta valmisteverosta. Ennakkoratkaisu voidaan antaa tuotteesta suoritettavasta valmisteverosta myös silloin, kun verotus muutoin toimitetaan tullia koskevien säännösten mukaisesti.

Hakemus ja ennakkoratkaisua koskeva valitus on käsiteltävä kiireellisinä.

Lainvoiman saanutta ennakkoratkaisua on sitovana noudatettava hakijan valmisteverotuksessa Suomessa vuoden ajan antamispäivää seuraavan kalenterikuukauden alusta, jollei ennakkoratkaisua annettaessa sovellettua säännöstä ole ennakkoratkaisun voimassa ollessa muutettu tai jollei Tullihallitus ole peruuttanut antamaansa ennakkoratkaisua lainkäyttöviranomaisen päätöksellä tapahtuneen säännöksen tulkinnan muuttumisen vuoksi tai muusta erityisestä syystä.

Peruutettua ennakkoratkaisua on, jos hakija sitä kirjallisesti vaatii, kuitenkin noudatettava kahden kalenterikuukauden ajan sitä seuraavan kalenterikuukauden alusta, jolloin peruuttaminen annettiin hakijalle tiedoksi.

105 §

Huojennus ja maksunlykkäys

Tullihallitus voi hakemuksesta alentaa suoritettua tai suoritettavaa valmisteveroa, veronlisäystä, viivekorkoa, viivästyskorkoa tai lykkäyksen vuoksi suoritettavaa korkoa taikka poistaa sen kokonaan. Huojennus voidaan myöntää:

1) jos valmisteveron periminen täysimääräisenä olosuhteet huomioon ottaen olisi ilmeisen kohtuutonta; tai

2) jos kysymys on sellaisista veronalaisista tuotteista, joita käytetään rajoitetun ajan tutkimus- tai kehittämishankkeissa, joiden tarkoituksena on ympäristöystävällisempien tuotteiden tai uusiutuvista luonnonvaroista saatavien polttoaineiden tekninen kehittäminen.

Tullihallitus voi asettaa huojennukselle ehtoja, joilla voidaan valvoa huojennuksen edellytysten täyttymistä.

Tullihallitus voi erityisistä syistä, kuten haki- ja riippumattomien poikkeuksellisten olosuhteiden tai veronmaksukyvyyn olennaisen alenemisen vuoksi, hakemuksesta myöntää veron maksamisen lykkäystä. Lykkäys myönnetään ehdolla, että lykätyn määrän suorittamisesta annetaan lykättyä määrää vastaava vakuus. Lykkäys voidaan kuitenkin myöntää vakuutta vaatimatta erityisestä syystä, kuten maksettavan määrän vähäisyyden tai lykkäysajan lyhyiden vuoksi. Lykätylle veron määrälle peritään korkoa, joka lasketaan siten kuin veronlisäyksestä ja viivekorosta annetun lain 4 §:ssä säädetään viivekorosta. Lykkäys voidaan myöntää kuitenkin erityisen painavasta kohtuusyystä ilman korkoa.

Valtiovarainministeriö voi ottaa Tullihallituksen käsiteltävän periaatteellisesti tärkeän asian ratkaistavakseen.

Tämän pykälän nojalla annettuun päätökseen ei saa valittamalla hakea muutosta.

Mitä tässä pykälässä säädetään, sovelletaan myös, vaikka verotus muutoin toimitetaan tullia koskevien säännösten mukaan.

106 §

Oikaisu verovelvollisen hyväksi

Jos tulliviranomainen oikaisuvaatimuksesta, valituksen johdosta tai muutoin toteaa, että veroa on määrätty liikaa tai palautettu liian vähän, tulliviranomainen oikaisee antamaansa päätöstä, jollei asiaa ole valitukseen annetulla päätöksellä ratkaistu tai asiaa ole ratkaistava 83 §:n tai asianomaisessa valmisteverolaissa olevan vastaavan palautussäännöksen perusteella.

Oikaisu voidaan tehdä kolmen vuoden kuluessa veron tai palautuksen määräämistä seuraavan kalenterivuoden alusta tai sanotun ajan kuluessa tehdyn vaatimuksen perusteella myöhemminkin.

107 §

Muutoksenhaku

Tulliviranomaisen päätökseen haetaan muutosta valittamalla Helsingin hallinto-oikeuteen. Päätökseen, jolla Tullihallitus on päättänyt olla antamatta ennakkoratkaisua, ei kuitenkaan saa hakea muutosta valittamalla. Valtion puolesta valitusoikeus tullipiiriin päätöksestä on tullipiirissä olevalla tulliasiamiehellä ja Tullihallituksen päätöksestä Tullihallituksessa olevalla tulliasiamiehellä. Valituskirjelmä on toimitettava valitusajassa sille tulliviranomaiselle, jonka päätöksestä valitetaan.

Valitusajaksi valmisteveron ja veronpalautuksen määräämistä koskevassa asiassa on kolme vuotta niiden määräämistä seuraavan kalenterivuoden alusta, kuitenkin aina vähintään 60 päivää päätöksen tiedoksisaannista. Muusta päätöksestä valitettaessa valitusajaksi on 30 päivää päätöksen tiedoksisaannista. Tulliasiamiehen valitusajaksi on 30 päivää päätöksen tekemisestä.

Muutoin muutoksenhausta säädetään hallintolainkäyttölaissa (586/1996).

Tässä laissa tarkoitettuihin asioihin ei sovelleta verojen ja maksujen täytäntöönpanosta annetun lain (706/2007) perustevalitusta koskevia säännöksiä.

Jos tulliviranomainen 106 §:ssä säädetyllä tavalla oikaisee tai muutoin korjaa päätöstään tehdyn vaatimuksen mukaisesti, valitus raukeaa.

Siltä osin kuin valituksessa esitetyt vaatimukset eivät anna aihetta päätöksen oikaisemiseen tai korjaamiseen, tulliviranomainen antaa valituksesta lausuntonsa ja toimittaa asian käsitellyssä syntyneet asiakirjat viipymättä Helsingin hallinto-oikeudelle.

Valmistevero on valituksesta huolimatta maksettava säädettyssä ajassa.

108 §

Muutoksenhaku korkeimpaan hallinto-oikeuteen

Hallinto-oikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan.

Valitusluvan myöntämisen perusteet ovat:

1) lain soveltamisen kannalta muissa samanlaisissa tapauksissa tai oikeuskäytännön yhtenäisyyden vuoksi on tärkeää saattaa asia korkeimman hallinto-oikeuden ratkaistavaksi;

2) asian saattamiseen korkeimman hallinto-oikeuden ratkaistavaksi on erityistä aihetta asiassa tapahtuneen ilmeisen virheen vuoksi; tai

3) valitusluvan myöntämiseen on painava taoudellinen tai muu syy.

Valituslupa voidaan myöntää myös siten, että se koskee vain osaa muutoksenhaun kohteena olevasta hallinto-oikeuden päätöksestä.

Valitus on tehtävä 60 päivän kuluessa hallinto-oikeuden päätöksen tiedoksisaannista. Valituskirjelmä on toimitettava valitusajassa korkeimmalle hallinto-oikeudelle tai Helsingin hallinto-oikeudelle. Valtion puolesta valitusoikeus on Tullihallituksessa olevalla tulliasiamiehellä.

Jos valmistevero on hallinto-oikeuden päätöksellä poistettu tai sitä on alennettu, tulliviranomainen suorittaa liikaa maksetun veron muutoksenhausta huolimatta verovelvolliselle.

Jos korkein hallinto-oikeus on tulliasiamiehen valituksen johdosta muuttanut hallinto-oikeuden päätöstä, jäljennös korkeimman hallinto-oikeuden päätöksestä toimitetaan toimivaltaiselle viranomaiselle, joka viipymättä panee maksuun verovelvolliselle liikaa suoritettun määrän.

14 luku

Rangaistussäännökset

109 §

Viittaukset rikoslakiin

Rangaistus valmisteveron lainvastaisesta välttämisestä ja sen yrittämisestä säädetään rikoslain (39/1889) 29 luvun 1—3 §:ssä.

Rangaistus salassapitovelvollisuuden rikkomisesta tuomitaan rikoslain 38 luvun 1 tai 2 §:n mukaan, jollei teko ole rangaistava rikoslain 40 luvun 5 §:n mukaan tai siitä muualla laissa säädetä ankarampaa rangaistusta.

110 §

Valmisteverorikkomus

Joka viranomaisen kehotuksesta huolimatta jättää asianmukaisesti täyttämättä 31, 92—95, 98 tai 100 §:ssä säädetyn velvollisuuden, on tuomittava *valmisteverorikkomuksesta* sakkoon.

111 §

Esitutkinta

Tämän lain tai tämän lain nojalla annettujen säännösten ja määräysten rikkomisen johdosta suoritettavaan esitutkintaan sovelletaan esitutkintalain (449/1987) ja pakkokeinolain lisäksi soveltuvin osin, mitä tullirikosten esitutkinnasta säädetään.

15 luku

Voimaantulo

112 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Tämän lain 58—62 sekä 65 ja 67 §:ää sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2011.

Tämän lain 63 §:ää sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2012.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

113 §

Kumottavat säännökset

Tällä lailla kumotaan 29 päivänä joulukuuta 1994 annettu valmisteverotuslaki (1469/1994), jäljempänä *vanha valmisteverotuslaki*, siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen lukuun ottamatta lain 66 ja 67 §:ää.

114 §

Väliaikaisen verottomuuden järjestelmää koskevat siirtymäsäännökset

Väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä tapahtuviin yhdenmukaistetun valmisteveron alaisten tuotteiden siirtoihin, jotka aloitetaan viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2010, sovelletaan tämän pykälän säännöksiä.

Lähtävien valtuutetun varastonpitäjän ja rekisteröidyn lähtäjän on varustettava väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä siirrettävät tuotteet väliaikaisessa valmisteverottomuusjärjestelmässä liikkuvien valmisteveron alaisten tuotteiden hallinnollisesta saateasiakirjasta annetussa komission asetuksessa (ETY) N:o 2719/92 tarkoitetulla saateasiakirjalla. Siirrettäessä tuotteita väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä Suomessa saateasiakirja voidaan korvata vastaavalla muulla luotettavalla selvityksellä. Lähtäjällä on oikeus muuttaa saateasiakir-

jaa siten, että siihen merkitään tuotteiden uusi luovutuspaikka tai uusi vastaanottaja.

Jos toisessa jäsenvaltiossa oleva tuotteiden vastaanottaja on muu kuin valtuutettu varastonpitäjä tai rekisteröity vastaanottaja, 2 momentissa tarkoitettuun saateasiakirjaan on liitettävä määräjäsenvaltion asianomaisen viranomaisen antama todistus siitä, että valmistevero on määräjäsenvaltiossa maksettu tai riittävä vakuus verojen suorittamiseksi on asetettu.

Lähtäjän on varustettava valmisteveron alaiset unionin ulkopuolelle vietävät tuotteet 2 momentissa tarkoitettulla saateasiakirjalla, jos tuotteita ei ole luovutettu kulutukseen.

Saateasiakirjan on lähtäjälle jäävää kappaletta lukuun ottamatta oltava mukana tuotteiden kuljetuksen aikana.

Sen, joka vastaanottaa toisesta jäsenvaltiosta väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä siirrettäviä tuotteita, on palautettava lähtäjälle yksi kappale saateasiakirjasta asianmukaisesti täytettynä viimeistään 15 päivänä sen kalenterikuukauden päättymisestä, jona tuotteet on vastaanotettu, jos lähtäjä on varustanut tuotteet 2 momentissa tarkoitettulla hallinnollisella saateasiakirjalla.

Jos valmisteveron alaisia tuotteita viedään unionin ulkopuolelle, sen tullitoimipaikan, joka on käsitellyt tuotteiden poistumisen unionin alueelta, on palautettava tuotteiden lähtäjälle tälle tarkoitettu kappale saateasiakirjasta varmennettuna. Poistumistullitoimipaikalla tarkoitetaan yhteisön tullikoodeksin soveltamisasetuksen 793 artiklan 2 kohdan mukaista toimipaikkaa.

Jos lähtävä valtuutettu varastonpitäjä tai rekisteröity lähtäjä ei saa saateasiakirjan palautuskappaletta asianmukaisesti varustettuna 6 momentissa mainitussa määräajassa, lähtäjän on ilmoitettava siitä tulliviranomaiselle viimeistään kolmen kuukauden kuluessa tuotteiden lähettämisestä.

Vastaanottajan on säilytettävä Suomessa väliaikaisesti verottomana vastaanotettujen tuotteiden mukana seuranneiden saateasiakirjojen neljännet kappaleet aikajärjestyksessä. Ne on pyynnöstä toimitettava tulliviranomaiselle. Väliai-

kaisesti rekisteröidyn vastaanottajan on liitettävä veroilmoitukseensa edellä tarkoitettu saateasiakirjan kappale sekä kauppalasku.

Sen, joka lähettää tai vastaanottaa tässä pykälässä tarkoitetuin tavoin valmisteveron alaisia tuotteita, on annettava tuotteiden lähettämisestä ja vastaanottamisesta tieto tulliviranomaiselle. Tullihallitus antaa tarkemmat määräykset tietojen sisällöstä sekä toimitustavasta ja -ajankohdasta.

115 §

Muut siirtymäsäännökset

Jos tässä laissa säädetty luvan myöntämisen edellytykset täyttyvät, vanhan valmisteverotuslain nojalla myönnetty valtuutetun varastopitäjän ja verottoman varaston luvat sekä verodustajan kaukomyyntiin myönnetty luvat säily-

vät voimassa ja niiden katsotaan olevan tässä laissa tarkoitettuja vastaavia lupia.

Valtuutettu varastopitäjä, joka tuo tuotteita unionin ulkopuolelta, voi toimia 30 päivään kestävästä 2010 asti rekisteröitynä lähettäjänä ilman tässä laissa tarkoitettua lupaa.

Jos asianomaisessa valmisteverolaissa on verovelvolliseksi säädetty rekisteröity tai rekisteröimätön elinkeinonharjoittaja, sovelletaan verovelvollisuuteen, mitä tämän lain 2 luvussa säädetään.

116 §

Soveltamissäännös

Jos muussa laissa tai sen nojalla annetussa säännöksessä viitataan vanhaan valmisteverotuslakiin, viittauksen katsotaan tarkoittavan viitasta tämän lain vastaaviin säännöksiin, jollei tästä laista muuta johdu.

Laki

Ahvenanmaan maakuntaa koskevista poikkeuksista arvonlisävero- ja valmisteverolainsäädäntöön annetun lain 27 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

lisätään Ahvenanmaan maakuntaa koskevista poikkeuksista arvonlisävero- ja valmisteverolainsäädäntöön 30 päivänä joulukuuta 1996 annetun lain (1266/1996) 27 §:ään uusi 4 momentti seuraavasti:

27 §

Poiketen siitä, mitä 1 ja 2 momentissa säädetään, valmisteveron alaisia tuotteita, joita ei ole luovutettu kulutukseen Suomessa, voidaan siirtää Ahvenanmaan maakunnan ja muun Suomen

välillä sellaisessa valmisteverotuslaissa (/) säädettyssä menettelyssä, joka koskee kokonaan Suomen alueella tapahtuvia siirtoja.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä _____ kuuta 20 ____.

Helsingissä 16 päivänä maaliskuuta 2010